

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПРАВОВИХ НАУК УКРАЇНИ

ПРЕЗИДІЯ

ПОСТАНОВА №118/5

15 червня 2021 р.

м. Харків

Про затвердження Тематичного плану фундаментальних досліджень наукових установ НАПрН України на 2022 рік

Заслухавши інформацію головного ученого секретаря НАПрН України Гетьмана Є. А. щодо затвердження Тематичного плану фундаментальних досліджень наукових установ НАПрН України на 2022 рік,

президія постановляє:

1. Затвердити Тематичний план фундаментальних досліджень наукових установ НАПрН України на 2022 рік, що фінансуються за рахунок коштів державного бюджету (додається).
2. Президії НАПрН України направити на погодження до Національної академії наук України теми, які розпочнуться в 2022 році.
3. Директорам наукових установ НАПрН України розробити до 1 грудня 2021 року проекти документів для укладення договорів з президією НАПрН України на виконання науково-дослідних робіт, які розпочнуться в 2022 році.
4. Контроль за виконанням цієї постанови покласти на головного ученого секретаря НАПрН України Гетьмана Є. А.

Президент НАПрН України

Головний учений секретар
НАПрН України



О. В. Петришин

Є. А. Гетьман

ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН
фундаментальних досліджень, що фінансуються за рахунок коштів державного бюджету у 2022 році
Національної академії правових наук України

№.№	Назва науково-дослідної роботи, номер держ. реєстрації УКРІНТЕІ, номер та дата рішення Експертної ради з питань оцінювання тем фундаментальних науково-дослідних робіт при НАН України	Відповідність державним пріоритетам. Завдання дослідження на весь період	Обсяги фінансування за рахунок коштів держ. бюджету, тис. грн.		Керівник теми	Строки виконання		Результати дослідження. Законопроекти, які будуть розроблені. Соціально-економічний ефект від дослідження (напр. підвищення правової культури, покращення якості правового регулювання тощо).
			На весь період фінансування	У тому числі на 2022 рік		початок	кінець	
6581040 «Наукова і науково-технічна діяльність у сфері законодавства і права»								
Київський регіональний центр НАПрН України								
1.	Тема 1: «Розвиток правової освіти як складова правової реформи» у галузі П.2 30.00.08 (РК УкрІНТЕІ № 0121U100031). Рішення експертної ради № 3 від 15 липня 2020 р.	Визначити перспективні напрями реформування правової освіти як складової правової реформи; розробити напрямки і способи удосконалення правової освіти в контексті проведення в Україні реформи вищої освіти, що дозволять усунути існуючі протиріччя у підготовці представників «регульованих» професій; завдяки дослідженню динаміки розвитку законодавства правової освіти буде проведено його науково-правовий аналіз та розроблено на цій підставі пропозиції удосконалення методики викладання юридичних дисциплін та розроблено проект Закону України «Про вищу юридичну освіту».			Хоменко М. М., <i>к.ю.н., доцент</i>	01.01. 2021	31.12. 2024	За результатами виконання проекту очікується коментар законодавства, статті у наукових фахових виданнях, тези конференцій, науково-правові висновки, <i>законопроект:</i> «Про внесення змін до Закону України «Про вищу юридичну освіту». <i>Соціально-економічний ефект від дослідження</i> зумовлюватиме удосконалення розвитку правової освіти, вивчення сучасних методик викладання юридичних дисциплін, та вироблення основної моделі підготовки правника у вищій школі, виокремлення

								особливостей підготовки представників «регульованих» професій
2.	<p>Тема 2: «Взаємодія правової держави, громадянського суспільства та особи: правові аспекти, практичні реалії, прогностичні зміни» у галузі П.2 30.00.08) (РК УкрІНТЕІ № 0121U100150). Рішення експертної ради № 3 від 15 липня 2020 р.</p>	<p>Визначити сучасні проблеми взаємодії громадянського суспільства, правової держави та особи; провести комплексне дослідження правових аспектів формування соціальної комунікації між громадянським суспільством, правовою державою та особою; дослідити особливості механізму взаємодії громадянського суспільства, правовою державою та особою; виокремити основні ціннісно-ідеологічні засади формування і розвитку громадянського суспільства та правової держави в умовах сьогодення.</p>			<p>Оніщен ко Н.М., <i>д.ю.н., професор,</i> <i>академік НАПрН України</i></p>	01.01.2021	31.12.2024	<p>За результатами виконання проекту очікується збірник наукових праць, статті у наукових фахових виданнях, тези конференцій, науково-правові висновки, <i>законопроект</i>: «Про внесення змін та доповнень до Цивільного кодексу України».</p> <p><i>Соціально-економічний ефект від дослідження</i> зумовлюватиме вироблення наукових підходів до удосконалення положень ЦК України, розробки та формулювання рекомендацій щодо розвитку правової держави та взаємодії з громадянським суспільством, створення наукового підґрунтя для законодавчого закріплення взаємодії правової держави та громадянського суспільства.</p>
3.	<p>«Теоретико-методологічні засади правотворчості в Україні» РК УкрІНТЕІ № _____. Рішення експертної ради № _ від _____ 2021 р.</p>	<p>Визначити теоретико-методологічні засади правотворчості в Україні, що спрямованої на упорядкування суспільних відносин, їх належного правового регулювання, забезпечення правопорядку, створення моделей поведінки, які б забезпечували цілісність суспільства, реалізацію прав та свобод громадян і їх об'єднань, захист та охорону прав і свобод. З'ясувати сучасні проблеми правотворчості в Україні; існуючі потреби правової регламентації суспільних відносин в контексті сучасних реалій як передумова правотворчої діяльності; методологічні засади оптимізації стадій правотворчого процесу; основні засади формування системи законодавства як результату правотворчого процесу; співвідношення нормативно-правових актів з іншими правовими актами, їх місце і роль у системі законодавства; проблемні аспекти нормопроєктування як інструменту забезпечення системності законодавства та регулятивної здатності нормативно-правових актів; роль правового моніторингу у забезпеченні якості та ефективності правотворчого процесу; особливості</p>			<p>Міловська Н.В., <i>д.ю.н., доцент</i></p>	01.01.2022	31.12.2025	<p>За результатами виконання проекту очікується публікація статей у фахових вітчизняних та зарубіжних наукових виданнях, проведення конференцій, круглих столів, семінарів тощо, видання монографії та збірника наукових праць, законопроект.</p> <p><i>Соціально-економічний ефект від дослідження.</i> Результати виконання проекту можуть бути використані насамперед у діяльності уповноважених органів державної влади, зокрема, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, Міністерства юстиції України, Міністерства освіти і науки України тощо.</p>

правової експертизи та обговорення проектів нормативно-правових актів; вивчити міжнародний досвід правотворчої діяльності.

Науково-дослідний інститут інтелектуальної власності НАПрН України

<p>1. Інтелектуальна власність як складова системи забезпечення національної безпеки</p> <p>PK № 0117U005291</p> <p>Експертний висновок № 121/63 від 10.07.2017р.</p>	<p>Спрямована на реалізацію державних пріоритетів, визначених:</p> <p>1) пунктом 8 «Розвиток інновацій та реформа у сфері інтелектуальної власності» цілі 1 «Економічне зростання» Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 року № 275-р.;</p> <p>2) пунктами 1, 2, 4 абз. 1 частини 3 Указу Президента України «Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020» від 12.01.2015 р. № 5/2015 (дерегуляція та розвиток підприємництва; реформа системи національної безпеки та оборони; програма розвитку інновацій);</p> <p>3) частиною 1 статті 9 розділу IV Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, ратифікованої 16 вересня 2014 р.;</p> <p>4) підпунктами 3, 4, 12 підрозділу «Регулювання правової охорони та захисту прав інтелектуальної власності» Розділу «І. Пріоритетні напрями розвитку правової науки на 2016 – 2020 роки» Стратегії розвитку наукових досліджень Національної академії правових наук України на 2016-2020 роки, затвердженої Постановою НАПрН України від 03.03.2016 р.</p> <p>Завдання дослідження на весь період:</p> <p>1. Дослідження концептуального підходу до формування системи національної безпеки України з урахуванням інтелектуальної власності як складова системи забезпечення національної безпеки.</p> <p>2. Дослідження ролі інтелектуальної власності у забезпеченні безпеки в галузі суспільних інтересів.</p> <p>3. Розробка основних напрямів правового забезпечення інтелектуальної власності як складової національної безпеки.</p> <p>4. Можливості адаптації визначення та відшкодування шкоди у цивільних справах про порушення прав</p>		<p>д.е.н., проф. Бутнік-Сіверський О.Б.</p>	<p>2018р.</p>	<p>2022 р.</p>	<p>Результати дослідження та законопроект, що буде розроблено:</p> <ul style="list-style-type: none">– монографія;– збірник матеріалів конференції;– 6 статей;– конференція;– законопроект. <p>Соціально-економічний ефект від дослідження:</p> <p>Пов'язаний з напрямками нейтралізації внутрішніх джерел загроз і захисту від зовнішніх загроз національної безпеки.</p> <p>Покращення якості правового регулювання, сприяння удосконаленню правозастосуванню з метою підвищення національної безпеки, посилення обороноздатності країни в частині охорони й захисту прав інтелектуальної власності, зокрема прав національного розробника товарів та технологій військового та подвійного призначення</p>
---	---	--	---	---------------	----------------	--

інтелектуальної власності в країнах ЄС.

5.Розробка основних напрямів нейтралізації внутрішніх джерел загроз і захисту від зовнішніх загроз національної безпеки.

6.Дослідження проблем енергетичної безпеки з позиції інтелектуальної власності.

7.Визначення ролі інтелектуальної власності у забезпеченні безпеки людини і громадянина.

8.Дослідження екологічної безпеки з позиції інтелектуальної власності (навколишнє природне середовище і природні ресурси).

9.Дослідження основних напрямів національної безпеки у галузі медицини та фармацевтики через призму інтелектуальної власності.

10.Дослідження використання інтелектуальної власності у забезпеченні національної безпеки у сфері економіки та для забезпечення безпеки у фінансово-економічній сфер.

11.Дослідження процесів тінізації економіки інтелектуальної власності як загроза економічній безпеці.

12.Дослідження технологічної безпеки в контексті розвитку науково-технічного потенціалу держави.

13.Дослідження трудових аспектів економічної безпеки з позиції розвитку людського інтелектуального капіталу.

14.Дослідження ролі інтелектуальна власність у забезпеченні обороноздатності..

15.Нормативно-правове забезпечення охорони інтелектуальної власності в оборонній сфері: при розробленні озброєння та військової техніки; при здійсненні міжнародного військово-технічного співробітництва.

16. Стан формування та реалізації державної політики щодо забезпечення охорони інтелектуальної власності в оборонній сфері: при розробленні озброєння та військової техніки; при здійсненні міжнародного військово-технічного співробітництва.

17. Проблеми комерціалізації майнових прав інтелектуальної власності в системі забезпечення національної безпеки.

18..Визначення чинників впливу на зовнішньоекономічну

		<p>безпеку в умовах інтеграційних процесів та економічної глобалізації;</p> <p>19. Дослідження світового досвіду формування безпеки в країні з урахуванням інтелектуальної власності.</p> <p>20. Узагальнення результатів дослідження інтелектуальна власність як складової системи забезпечення національної безпеки.</p>						
2.	<p>Правова охорона інтелектуальної власності в умовах євроінтеграційних процесів</p> <p>PK № 0117U005290</p> <p>Експертний висновок № 121/62 від 10.07.2017р.</p>	<p>Спрямована на реалізацію державних пріоритетів, визначених:</p> <p>1) пунктом 8 «Розвиток інновацій та реформа у сфері інтелектуальної власності» цілі 1 «Економічне зростання» Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 року № 275-р.;</p> <p>2) пунктами 1, 2, 4 абз. 1 частини 3 Указу Президента України «Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020» від 12.01.2015 р. № 5/2015 (дерегуляція та розвиток підприємництва; реформа системи національної безпеки та оборони; програма розвитку інновацій);</p> <p>3) частиною 1 статті 9 розділу IV Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, ратифікованої 16 вересня 2014 р.;</p> <p>4) підпунктами 3, 4, 12 підрозділу «Регулювання правової охорони та захисту прав інтелектуальної власності» Розділу «І. Пріоритетні напрями розвитку правової науки на 2016 – 2020 роки» Стратегії розвитку наукових досліджень Національної академії правових наук України на 2016-2020 роки, затвердженої Постановою НАПрН України від 03.03.2016 р.</p> <p>Завдання дослідження на весь період:</p> <p>1) Дослідити стан правового регулювання охорони корисних моделей в країнах-членах ЄС, яка здійснюється тільки на національному рівні.</p> <p>2) Проаналізувати особливості правової охорони промислових зразків в країнах-членах ЄС і на території ЄС: авторсько-правова охорона, кумулятивна правова охорона, правова охорона незареєстрованих промислових зразків, промисловий зразок Співтовариства, правова охорона промислових зразків відповідно до Гаазької</p>			д.ю.н., проф., Мироненко Н.М.	2018 р.	2022 р.	<p>Результати дослідження та законопроект, що буде розроблено:</p> <ul style="list-style-type: none"> – монографія; – 6 статей; – законопроект. <p>Соціально-економічний ефект від дослідження:</p> <p>Наближення законодавства України у сфері охорони та захисту інтелектуальної власності до європейських стандартів; забезпечення балансу публічних та приватних інтересів у сфері інтелектуальної власності, удосконалення правозастосування у сфері інтелектуальної власності з врахуванням європейських стандартів, зокрема рішень судових органів ЄС; правове забезпечення впровадження альтернативних форм захисту прав інтелектуальної власності.</p>

угоди про міжнародне депонування промислових зразків.

3) Дослідити особливості правової охорони біотехнологічних винаходів в країнах-членах ЄС, проблеми імплементації положень Директиви 98/44/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 6 липня 1998р. про правову охорону біотехнологічних винаходів в законодавство країн-членів.

4) Дослідити проблеми правової охорони лікарських засобів.

5) Розробити механізми забезпечення балансу прав людини та прав інтелектуальної власності в умовах євроінтеграційних процесів в Україні.

6) Вивчення процедури примусового ліцензування винаходів за законодавством ЄС: досвід імплементації міжнародних норм.

7) Виявити та обґрунтувати особливості правової охорони біотехнологій як об'єктів інтелектуальної власності.

8) Визначити та проаналізувати концептуальні підходи до розвитку правової охорони прав промислової власності у країнах - членах Європейського Союзу;

9) Дослідити форми та методи формування державної політики в сфері боротьби з порушеннями права інтелектуальної власності в умовах євроінтеграційних процесів, механізми її реалізації та розробити рекомендацій, спрямованих на вдосконалення зазначених процесів;

10) Дослідити процеси лібералізації законодавства у сфері інтелектуальної власності в межах євроінтеграційних процесів, учасником яких є Україна.

11) Визначити умови та фактори, які впливають на процес запровадження механізмів позасудового розгляду справ, медіації як одного з напрямків реалізації державної політики у сфері боротьби з порушеннями права інтелектуальної власності в Україні.

12) Підготувати науково-методичні праці та пропозиції, спрямованих на вдосконалення законодавства у сфері охорони та захисту прав інтелектуальної власності в умовах євроінтеграційних процесів.

13) Розробити теоретико-методологічне, методичне та законодавче забезпечення фіксації доказів порушення

		<p>прав інтелектуальної власності, в тому числі, в мережі Інтернет у ретроспективному аспекті.</p> <p>14) Обґрунтувати об'єктивно існуючий зв'язок між сучасними інформаційними технологіями та виникненням нових способів порушення права інтелектуальної власності, розробити засіб їх захисту.</p> <p>15) Розробити механізми забезпечення балансу публічних та приватних інтересів як гарантії дотримання прав інтелектуальної власності та розробка наукової гіпотези подолання конфлікту, який виникає у зв'язку з цим</p> <p>16) Визначити основні риси та напрями формування державної системи правової охорони інтелектуальної власності, форми, методи та механізми її реалізації з позицій євроінтеграційних процесів та сучасної доктрини права інтелектуальної власності;</p> <p>17) Визначити, узагальнити та проаналізувати проблемні питання правозастосування у сфері правової охорони інтелектуальної власності.</p> <p>18) Дослідити практику імплементації модельних законів та директив ЄС у вітчизняне законодавство.</p> <p>19) Дослідити досвід ЄС у регулюванні правової охорони промислової власності в новітній фармакогенетичній галузі.</p> <p>20) Дослідити досвід формування патентних пулів ЄС: мета, механізми створення та функціонування.</p>						
3.	<p>Інтелектуальна власність в цифровій економіці</p> <p>ПК № 0118U007601</p> <p>Експертний висновок № 121/41 від 24.07.2018р.</p>	<p>Спрямована на реалізацію державних пріоритетів, визначених:</p> <p>1) пунктом 8 «Розвиток інновацій та реформа у сфері інтелектуальної власності» цілі 1 «Економічне зростання» Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 року № 275-р.;</p> <p>2) пунктами 1, 2, 4 абз. 1 частини 3 Указу Президента України «Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2020» від 12.01.2015 р. № 5/2015 (дерегуляція та розвиток підприємництва; реформа системи національної безпеки та оборони; програма розвитку інновацій);</p> <p>3) частиною 1 статті 9 розділу IV Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, ратифікованої 16</p>			д.ю.н., проф., академік НАПрН у Орлюк О.П.	2019 р.	2023 р.	<p>Результати дослідження та законопроект, що буде розроблено:</p> <ul style="list-style-type: none"> – монографія; – збірник матеріалів конференції; – 6 статей; – конференція; – законопроект. <p>Соціально-економічний ефект від дослідження:</p> <p>Пов'язаний із покращенням якості правового регулювання інтелектуальної власності; створенням сприятливого інвестиційного клімату,</p>

вересня 2014 р.;

4) підпунктами 3, 4, 12 підрозділу «Регулювання правової охорони та захисту прав інтелектуальної власності» Розділу «І. Пріоритетні напрями розвитку правової науки на 2016 – 2020 роки» Стратегії розвитку наукових досліджень Національної академії правових наук України на 2016-2020 роки, затвердженої Постановою НАПрН України від 03.03.2016 р.

Завдання дослідження на весь період:

1. Дослідити стан, тенденцій та роль інтелектуальної власності у розвитку цифровізації економіки в світі та в Україні. Ключові тренди концепції «Індустрії 4.0»: хмарні обчислення (cloud computing), робототехніка, автоматизація, інтелектуальні датчики, адитивні технології 3D - друку, Інтернет речей (IoT), великі дані (big data), штучний інтелект, інтелектуальні транспортні системи (ITS — Intelligent Transport Systems), доповнена реальність та ін.

2. Дослідити тенденції розвитку цифрової економіки в рамках ЕС: Єдиний цифровий ринок ЄС (Digital Single Market), «Стратегія Цифрового Єдиного Ринку для Європи» (Communication A Digital Single Market Strategy for Europe); Цифровий порядок денний для Європи; Спільна декларація Саміту «Східного партнерства». Вивчити можливості гармонізації із Digital Agenda та Digital Single Market ЄС. Альянс з інновацій в Інтернет речей (Alliance for Internet of Things Innovation, AIOTI).

3. Дослідити можливості, напрями та інструменти формування інформаційної економіки в Україні. Виробити практичні аспекти впровадження «Цифрового порядку денного» для України та використання кращих світових практик, визначення основних напрямків створення сучасної нормативно-правової та регуляторної бази для забезпечення ефективної цифрової трансформації, правової охорони та захисту прав інтелектуальної власності.

4. Дослідити цифрову інфраструктуру розвинених країн та України. Проаналізувати нові виклики і можливості у цій сфері: цифровий розрив; виклики ринку телекомунікацій; високошвидкісна мобільна інфраструктура; цифрове

належного правового регулювання міжнародного науково-технічного співробітництва України, трансферу технологій, реалізацією завдань, визначених Цифровою аджендою України – 2020, із врахуванням Цифрового порядку денного для Європи.

		<p>телебачення. Вивчити тенденції створення інфраструктури Індустрії 4.0: ІТ – кластерів, науково-технологічних та індустріальних парків, галузевих центрів технологій, центрів компетенцій, стартап-компаній, електронних бібліотек, галерей та архівів тощо.</p> <p>5. Дослідити зарубіжну та вітчизняну судову практику вирішення спорів, що виникають при використанні цифрових технологій (особливості застосування електронного документу, цифрового підпису, електронного договору тощо. Альтернативні методи вирішення спорів у сфері інтелектуальної власності.</p> <p>6. Проаналізувати правові наслідки порушень у сфері ІТ: цивільно-правова, адміністративно-правова, кримінально-правова відповідальність за порушення прав у сфері ІТ. Відшкодування збитків у сфері ІТ.</p> <p>7. Цифровізація сфери освіти: «Цифрові» компетенції та навички; Моделі та підходи до «цифровізації» освіти; Розвиток цифрових навичок для підготовки персоналу, здатного працювати з технологіями Індустрії 4.0.</p> <p>8. «Цифровізація» суспільно-економічної сфери: Громадська безпека та захист; Сфера охорони здоров'я; Електронне урядування; Електронна демократія; Екологія та охорона навколишнього середовища; Смарт-сіті, смарт-інфраструктура; Електронні платежі та розрахунки; Цифровізація соціальної сфери; Електронна митниця; Електронна комерція, транскордонна е-комерція.</p> <p>9. Підготувати пропозиції щодо створення в Україні цифрової платформи у сфері інтелектуальної власності: фіксації пріоритету на результати досліджень і розробок, реєстрації і передачі майнових прав на об'єкти авторського права і суміжних прав, об'єкти промислової власності, колективного управління авторськими і суміжними правами, миттєве укладання угод учасниками ринку на базі «розумних контрактів» (smart contracts), управління правами на результати інтелектуальної творчої діяльності та засоби індивідуалізації.</p>						
4.	Інтелектуальна власність в креативних індустріях	<p>Спрямована на реалізацію державних пріоритетів, визначених:</p> <p>1) підпункту 9 п. 1 Указу Президента України №722/2019 від 30 вересня 2019 року «Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року»;</p>			д.ю.н., проф., акад. НАПрН	2021 р.	2024 р.	<p>Результати дослідження та законопроект, що буде розроблено:</p> <p>– збірник наукових праць; – 8 статей;</p>

<p>PK № 0120U104800</p> <p>Експертний висновок № 121/29-4 від 14.09.2020р.</p>	<p>2) абз. 9 розділу «Напрями і способи розв’язання проблем» Стратегії розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 10 липня 2019 р. № 526-р;</p> <p>3) абз. 2, 3, 5 розділу «Стратегічні цілі» Довгострокової стратегії розвитку української культури – стратегії реформ, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 1 лютого 2016 р. № 119-р;</p> <p>4) частиною 1 статті 9 розділу IV Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, ратифікованої 16 вересня 2014 р.;</p> <p>5) цілі СР 9.5. Стратегічного плану діяльності Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України на 2020 – 2024 роки, затвердженої 02.12.2019 р.;</p> <p>6) підпунктами 3, 4, 12 підрозділу «Регулювання правової охорони та захисту прав інтелектуальної власності» Розділу «І. Пріоритетні напрями розвитку правової науки на 2016 – 2020 роки» Стратегії розвитку наукових досліджень Національної академії правових наук України на 2016-2020 роки, затвердженої Постановою НАПрН України від 03.03.2016 р.</p> <p>Завдання дослідження на весь період:</p> <p>1. Дослідити стан правового регулювання креативних індустрій в Україні, тенденції розвитку законодавства, прогалини і колізії у ньому.</p> <p>2. Дослідити положення Угоди про асоціацію між Україною та ЄС щодо правового регулювання креативних індустрій та створюваних ними об’єктів.</p> <p>3. Дослідити досвід зарубіжних країн щодо правового регулювання креативних індустрій та створюваних ними об’єктів права інтелектуальної власності: положення внутрішнього законодавства держав-членів ЄС, законодавство інших держав світу, види креативних індустрій в зарубіжних країнах.</p> <p>4. Дослідити роль креативних індустрій як сегменту економічного розвитку: вплив креативних індустрій на формування внутрішнього валового продукту у розвинених країнах та країнах, які розвиваються, значення</p>			<p>У Орлюк О.П.</p> <p>д.ю.н. Штефан А.С.</p>		<p>– законопроект.</p> <p>Соціально-економічний ефект від дослідження:</p> <p>Удосконалення правового регулювання креативних індустрій, підвищення рівня захисту об’єктів права інтелектуальної власності, що створюються у креативних індустріях, удосконалення судових процедур, сприяння виведенню креативних індустрій з тіньового сектору економіки та залучення результатів до цивільного обороту, підвищення правової культури населення, підвищення міжнародного культурного іміджу України</p>
---	---	--	--	---	--	--

		<p>креативних індустрій для розвитку підприємництва, економічний ефект державної підтримки креативних індустрій.</p> <p>5. Дослідити зарубіжну та вітчизняну судову практику вирішення спорів, що виникають при використанні цифрових технологій (особливості застосування електронного документу, цифрового підпису, електронного договору тощо. Альтернативні методи вирішення спорів у сфері інтелектуальної власності.</p> <p>6. Дослідити взаємовплив цифрової економіки та креативних індустрій, тенденції розвитку цифрової економіки, функції креативних індустрій у цифровій економіці.</p> <p>7. Дослідити види порушень права інтелектуальної власності на об'єкти, які створюються у креативних індустріях: камкординг, кардшейрінг, піратство у сфері дизайну, Інтернет-піратство.</p> <p>8. Дослідити правові наслідки порушень прав інтелектуальної власності на об'єкти, які створюються у креативних індустріях. Цивільно-правова, адміністративно-правова, кримінально-правова відповідальність за порушення у досліджуваній сфері. Особливості процесуального порядку захисту прав інтелектуальної власності на об'єкти, створювані креативними індустріями, проблеми застосування способів захисту цих прав.</p> <p>9. Підготувати пропозиції щодо удосконалення правового регулювання креативних індустрій та створюваних ними об'єктів права інтелектуальної власності в частині діяльності організацій телевізійного і радіомовлення, електронних бібліотек, вільного використання творів, створюваних креативними індустріями, розробки програмного забезпечення.</p>						
5.	<p>Інкорпорація та кодифікація законодавства як складові стратегії розвитку сфери інтелектуальної власності в Україні</p>	<p>Спрямована на реалізацію державних пріоритетів, визначених:</p> <p>1) підпункту 9 п. 1 Указу Президента України №722/2019 від 30 вересня 2019 року «Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року»;</p> <p>2) абз. 9 розділу «Напрями і способи розв'язання проблем» Стратегії розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 року, схваленої</p>			<p>д.ю.н., проф., чл.-кор. НАПрН у Мироненко Н.М.</p>	2021 р.	2024 р.	<p>Результати дослідження та законопроект, що буде розроблено:</p> <ul style="list-style-type: none"> – збірник матеріалів конференції; – 8 статей; – конференція; – законопроект.

<p>PK № 0120U104799</p> <p>Експертний висновок № 121/29-5 від 14.09.2020р.</p>	<p>розпорядженням Кабінету Міністрів України від 10 липня 2019 р. № 526-р;</p> <p>3) частиною 1 статті 9 розділу IV Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, ратифікованої 16 вересня 2014 р.;</p> <p>4) цілі СР 9.5. Стратегічного плану діяльності Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України на 2020 – 2024 роки, затвердженої 02.12.2019 р.;</p> <p>5) підпунктами 3, 4, 12 підрозділу «Регулювання правової охорони та захисту прав інтелектуальної власності» Розділу «І. Пріоритетні напрями розвитку правової науки на 2016 – 2020 роки» Стратегії розвитку наукових досліджень Національної академії правових наук України на 2016-2020 роки, затвердженої Постановою НАПрН України від 03.03.2016 р.</p> <p>Завдання дослідження на весь період:</p> <p>1. Дослідити та визначити стан, тенденції та можливі шляхи систематизації законодавства у сфері інтелектуальної власності в Україні, умови, фактори та соціальні інститути, які впливають на процес інкорпорації та кодифікації законодавства у сфері ІВ в Україні та у світі.</p> <p>2. Визначити ефективність існуючого категоріального апарату у сфері інтелектуальної власності та оцінити якість законодавства у сфері авторського права і суміжних прав, промислової власності, засобів індивідуалізації з позицій його відповідності критеріям повноти, системності, узгодженості, відповідності європейським стандартам та ефективності з урахуванням темпів розвитку інтелектуальної інноваційної інфраструктури, нових інформаційних технологій, глобалізації та інтеграції, основних тенденцій змін законодавства та факторів, що обумовлюють такі зміни і на ці основі виявити наявні у законодавстві прогалини, дублювання та колізії.</p> <p>3. Дослідити світовий досвід систематизації законодавства у сфері інтелектуальної власності, особливості та природу</p>			<p>д.ю.н., проф., акад. НАПрН У Орлюк О.П.</p>		<p>Соціально-економічний ефект від дослідження:</p> <p>Створення уніфікованого понятійного апарату у сфері інтелектуальної власності, що призведе до підвищення якості правозастосування та покращення правової охорони результатів інтелектуальної діяльності галузей національної економіки; удосконалення інституційної складової системи охорони інтелектуальної власності; підвищення правової культури населення; сприяння інноваційному розвитку України</p>
---	--	--	--	--	--	--

комплексних нормативних актів як основи інкорпорації законодавства у сфері ІВ; визначити та дослідити різницю у концептуальних підходах до розуміння, визначення засобів, цілей та механізмів здійснення кодифікації в доктрині права України та зарубіжних країн; визначити рівні, форми та тенденції систематизації законодавства у сфері ІВ, які існують в Україні та у зарубіжних країнах. Дослідити принципи, на яких має здійснюватися інкорпорація та кодифікація, визначити шляхи та механізми їх узгодження з принципами державної політики у сфері інтелектуальної власності в Україні.

4. Переосмислити роль та місце права ІВ у правовій системі України, визначити напрями удосконалення принципів, методів та форм регулювання цієї сфери в умовах інформаційного суспільства, забезпечення балансу інтересів та прав всіх взаємодіючих суб'єктів, імплементації європейських стандартів як стратегічного завдання України та основи удосконалення законодавства у сфері ІВ на основі його інкорпорації та кодифікації.

5. Визначити концептуальні підходи до розуміння особливостей інкорпорації та кодифікації законодавства у сфері інтелектуальної власності на рівні методології правового регулювання та використання права як засобу формування та реалізації державної політики, визначити теоретичні засади та основні напрями удосконалення законодавства України, у тому числі у контексті реалізації національної стратегії розвитку сфери інтелектуальної власності в Україні.

6. Теоретично обґрунтувати суть, основні напрями та шляхи розвитку законодавства України у сфері права інтелектуальної власності у зв'язку з укладенням Угоди про асоціацію, визначити послідовність та узгодженість відповідних його змін.

7. Дослідити стан законодавчого регулювання авторського права і суміжних прав, визначити прогалини та колізії, розробити пропозиції та рекомендації щодо його удосконалення з урахуванням рекомендацій Європейської комісії «Цифровий порядок денний для Європи», 19.05.2010; «Єдиний ринок для прав інтелектуальної власності. Підтримка творчості та інновацій для

		<p>забезпечення економічного зростання, високоякісних робочих місць та першого класу виробів та послуг у Європі», 24.05.2011; «Стратегія єдиного цифрового ринку для Європи», 6.05.2015; «До сучасних більш європейських умов охорони авторського права», 9.12.2015, «Підтримка справедливої, ефективної та конкурентоздатної європейської економіки, заснованої на авторському праві, у Єдиному цифровому ринку», 14.9.2016 р., Директиви ЄС 2019/790 про авторське право в єдиному цифровому ринку та яка доповнює директиви 96/9/ЄС та 2001/29/ЄС; Директиви 2001/84/ЄС про право слідування.</p> <p>8. Дослідити методи та підходи оцінки кожного з видів прав інтелектуальної власності з урахуванням міжнародних стандартів; запропонувати підходи до уніфікації термінології у цивільному та кримінальному законодавстві, що стосується збитків та шкоди, з метою удосконалення захисту прав ІВ; уніфікацію термінології у сфері інтелектуальної власності та податковому законодавстві; розробка пропозицій щодо усунення розбіжностей між національними та міжнародними стандартами в частині процедури ідентифікації нематеріальних активів, критеріїв їх контролю, майбутньої економічної вигоди, обмежень щодо вираховування витрат, які враховуються при визначенні бази оподаткування тощо.</p> <p>9. Дослідити можливості законодавчого, технологічного та інституційного узгодження національної патентної системи з європейською патентною системою, зокрема з Європейською патентною конвенцією; дослідити напрями гармонізації державної політики щодо використання сортів рослин у господарській діяльності згідно вимог ЄС.</p>						
6.	<p>Інтелектуальна власність у фармацевтичній галузі як складова біобезпеки держави</p> <p>РК №</p>	<p>Спрямована на реалізацію державних пріоритетів, визначених:</p> <p>1) підпункту 3 п. 1 Указу Президента України №722/2019 від 30 вересня 2019 року «Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року»;</p> <p>2) підрозділом 5 Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-</p>			д.ю.н., проф., чл.-кор. НАПрН у Мироненко Н.М.	2022 р.	2024 р.	<p>Результати дослідження та законопроект, що буде розроблено:</p> <ul style="list-style-type: none"> – збірник матеріалів конференції; – 8 статей; – конференція; – законопроект. <p>Соціально-економічний ефект</p>

	<p>Експертний висновок</p>	<p>членами, з іншої сторони, ратифікованої 16 вересня 2014 р.;</p> <p>3) підпунктами 4, 5, 23, 24, 30 підрозділу 1.14 «Регулювання правової охорони та захисту прав інтелектуальної власності» Розділу «І. Пріоритетні напрями розвитку правової науки на 2021 – 2025 роки» Стратегії розвитку наукових досліджень Національної академії правових наук України на 2021-2025 роки, затвердженої Постановою загальних зборів НАПрН України від 26.03.2021 р.</p> <p>Завдання дослідження на весь період:</p> <p>1. Дослідити та визначити стан, тенденції та можливі шляхи вдосконалення національного законодавства інтелектуальної власності, фармацевтичного законодавства, законодавства в сфері охорони здоров'я крізь призму забезпечення політики державного протекціонізму по відношенню до національного виробника лікарських засобів.</p> <p>2. Дослідити та визначити економічні умови, фактори та соціальний запит, які впливають на процес вдосконалення законодавства у сфері ІВ в Україні та у світі на засадах розширення доступу до лікарських засобів та засобів профілактики в умовах пандемії. Визначити ефективність існуючого категоріального апарату у сфері інтелектуальної власності та фармацевтичного законодавства, оцінити якість законодавства у патентування та монополізації даних щодо клінічних випробувань лікарських засобів з позицій його відповідності критеріям повноти, системності, узгодженості, відповідності інтересам суспільства ба біобезпеки держави.</p> <p>3. Дослідити наявні міжгалузеві проблеми співвідношення регулювання сфери інтелектуальної власності з правовим регулюванням ринку лікарських засобів та вакцин, формуванням інноваційної інфраструктури локального виробництва ліків та вакцин, та визначити концептуальні засади їх вирішення, виходячи з особливостей сфери інтелектуальної власності, характеру суспільних відносин, що виникають у процесі створення, охорони, використання та захисту прав інтелектуальної власності в</p>			<p>к.ю.н. Дорошен ко О.Ф.</p> <p>к.ю.н., доц., Кашинце ва О.Ю.</p>		<p>від дослідження:</p> <p>Визначення ефективності чинного нормативного-правового регулювання ринку лікарських засобів інструментами права інтелектуальної власності з урахуванням необхідності розширення доступу до лікарських засобів та засобів імунопрофілактики, як складових біобезпеки держави.</p> <p>Пропозиції щодо вирішення колізій у законодавстві з цих питань.</p> <p>Дослідження світового досвіду змін до законодавства інтелектуальної власності в частині розширення доступу до запатентованих лікарських засобів та засобів імунопрофілактики з метою їх подальшого застосування для удосконалення законодавства України.</p> <p>Переосмислення ролі та місця права ІВ в сфері фармації крізь призму основоположних прав людини – права на життя та прав на здоров'я в умовах пандемії.</p> <p>Розробка концептуальних підходів до розробки відповідних законопроектних ініціатив.</p>
--	----------------------------	--	--	--	--	--	--

сфері фармації та медицини.

4. Дослідити світовий досвід вдосконалення законодавств інтелектуальної власності, фармацевтичного законодавства та законодавства в сфері охорони здоров'я з позиції сприяння локальному виробництву ліків, розширення доступу до лікарських засобів та формування конкурентоздатної фармацевтичної галузі економіки. Визначити та дослідити підходи у формуванні протекціоністської позиції держави щодо локального виробництв ліків та забезпечення доступу до лікарських засобів в ЄС, США, Ізраїлі, Канаді, Бразилії, Індії, Китаї, Аргентині та інших країнах із потужною національною фармацевтичною індустрією.

5. Дослідити світовий досвід адаптації законодавства інтелектуальної власності до викликів пандемії через переосмислення його висхідних постулатів, особливостей використання гнучких положень Угоди ТРІПС в умовах пандемії та у пост-пандемічний період, який прогнозовано для України буде складнішим, ніж для решти країн ЄС через ведення ООС та перебування у стані гібридної війни із країною-агресором.

6. Дослідити особливості, умови, форми та тенденції політики міжнародних організацій – ВОІВ, ВООЗ, СОТ щодо сприяння локальному виробництву ліків та розширення доступу до лікарських засобів механізмами права інтелектуальної власності та конкурентного законодавства.

7. Дослідити особливості, умови, форми та тенденції змін, які пропонуються та дискутуються на Раді ТРІПС. Дослідити форми та зміст змін до патентного законодавства, які мають місце на рівні національного законодавства країн ЄС, США, Канади, Бразилії, Китаю, Аргентини.

8. Розробити концептуальні підходи розуміння особливостей інструментів інтелектуальної власності у забезпеченні доступу до лікування на рівні законодавчому, так і на рівні правозастосування.

9. Теоретично обґрунтувати суть, основні напрями та шляхи розвитку законодавства інтелектуальної власності в сфері фармації та біобезпеки у зв'язку з укладенням

		<p>Угоди про асоціацію та необхідністю використання гнучких положень Угоди ТРІПС.</p> <p>10. Підготувати пропозиції до чинного законодавства у сфері інтелектуальної власності, фармацевтичного законодавства та суміжних галузей в частині:</p> <ul style="list-style-type: none"> - розробки державної програми підтримки та розвитку локального виробництва лікарських засобів та забезпечення доступу до лікарських засобів в Україні. - розробки зміни до законодавства, які стимулюватимуть трансфер технологій від провідних світових виробників-розробників ліків за посередництва держави. - розробки зміни до законодавства, які сприятимуть розширенню доступу до лікарських засобів через механізм примусового ліцензування, використання запатентованих винаходів за надзвичайних обставин та виключень з прав інтелектуальної власності. - розробки змін до законодавства, які сприятимуть збільшенню інвестицій у розробки та дослідження (R&D) в Україні. - розробки зміни та доповнення до Закону України "Про лікарські засоби" з метою сприяння контрактного виробництва ліків піз час дії додаткової правової охорони винаходів, які стосуються лікарських засобів через усунення патентної ув'язки. - аналіз можливості запровадження виключень з інтелектуальної власності щодо об'єктів, які стосуються профілактики та лікування COVID-19 на час пандемії. - аналіз можливостей заперечення заявок на винаходи, які стосуються об'єктів інтелектуальної власності в сфері профілактики та лікування COVID-19 на час пандемії. - вивчення міжнародного досвіду застосування інструменту заперечення заявок на винаходи, які стосуються об'єктів інтелектуальної власності в сфері з метою розширення доступу до лікування. 							
<p>Науково-дослідний інститут приватного права і підприємництва імені академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України</p>									
1.	Здійснення і захист корпоративних прав за законодавством	<p>Відповідність державним пріоритетам</p> <p>Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з</p>			Васильєв а Валенти	01.01.2020	31.12.2023	1 монографія, 1 збірник наукових праць, 7 наукових статей у фахових	

	<p>України та країн Європейського Союзу РК УкрІНТЕІ № 0120U100406 Рішення Експертної ради від 03 липня 2019 р № 5 (лист від 17.07.2019 р. № 121/54).</p>	<p>атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони. Глава 6. Заснування підприємницької діяльності, торгівля послугами та електронна торгівля. Частина 2. Заснування підприємницької діяльності. Стаття 88. Національний режим і режим найбільшого сприяння; Стаття 91. Стандарти режиму для філій та представництв. Підрозділ 6. Фінансові послуги, Глава 10 Політика у сфері промисловості та підприємництва. Стаття 378. Глава 13. Законодавство про заснування та діяльність компаній, корпоративне управління, бухгалтерський облік та аудит. Сприяє реалізації Указу Президента України № 722/2019 від 30.09.2019 «Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року»: 8. Сприяння поступальному, всеохоплюючому та сталому економічному зростанню, повній і продуктивній зайнятості та гідній праці для всіх; 10. Скорочення нерівності. Забезпечує реалізацію Концепції Загальнодержавної програми розвитку малого і середнього підприємництва на 2014—2024 роки, схвалено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 28 серпня 2013 р. № 641-р.</p> <p>Завдання дослідження на весь період Будуть проаналізовані спеціальні нормативні акти, проведено комплексний аналіз засобів правового регулювання процедури здійснення та захисту корпоративних прав, встановлено проблеми їх реалізації та шляхи подолання, розроблено механізм захисту корпоративних прав, визначено шляхи та методи удосконалення чинного законодавства з позиції практики застосування окремих нормативних положень законодавчих актів країн Європейського Союзу; встановлено напрямки адаптації та гармонізації українського корпоративного законодавства і законодавства країн Європейського Союзу; досліджено світові та національні тенденції розвитку корпоративного законодавства. Впровадження результатів дослідження дозволить сформулювати удосконалену узагальнену правову позицію щодо здійснення та захисту корпоративних прав учасників корпоративних відносин в умовах реформування корпоративного законодавства на шляху євроінтеграційних процесів, що відбуваються в Україні.</p>			<p>на Антонів на, д.ю.н., професор, головний науковий співробітник лабораторії проблем корпоративного права відділу проблем приватного права</p>			<p>виданнях, 1 публікація у виданнях, що індексуються у Scopus та Web of Science Core Collection, 1 законопроект, 1 науково-експертний висновок, 1 конференція.</p> <p>Буде досягнуто покращення якості правового регулювання корпоративних відносин; удосконалення способів здійснення корпоративних прав, а також публічно-правових і приватноправових способів захисту корпоративних прав в Україні.</p>
2.	<p>Цивільно-правовий механізм регулювання майнових та особистих немайнових відносин РК УкрІНТЕІ № 0118U003067</p>	<p>Відповідність державним пріоритетам Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами – членами, з іншої сторони. Стаття 24 Поступове наближення. Поступове наближення законодавства України до права ЄС.</p>			<p>Заїка Юрій Олександрович, д.ю.н. професор</p>	<p>01.01.2018</p>	<p>31.12.2022</p>	<p>1 монографія, 14 наукових статей у фахових виданнях, 1 публікація у виданнях, що індексуються у Scopus та Web of Science Core Collection,</p>

	Рішення Експертної ради від 05 липня 2017 р № 5 (лист від 10.07.2017 р. № 121/65).	<p>Сприяє реалізації Указу Президента України № 722/2019 від 30.09.2019 «Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року»: 8. Сприяння поступальному, всеохоплюючому та сталому економічному зростанню, повній і продуктивній зайнятості та гідній праці для всіх; 10. Скорочення нерівності.</p> <p>Завдання дослідження на весь період</p> <p>Зміцнення верховенства права, як однієї з пріоритетних цілей Уряду, шляхом вдосконалення відповідних правових інститутів, зокрема особистих немайнових та майнових прав, що сприятиме забезпеченню функціональної справедливості й рівності суб'єктів.</p> <p>Дослідження за обраною темою дозволять здійснити розробку концептуальних підходів до вдосконалення механізму регулювання майнових та особистих немайнових відносин, як одної з пріоритетних цілей Уряду, зокрема в частині особистих немайнових прав фізичних осіб та їх майнових прав.</p> <p>Дослідження цивільно-правового механізму регулювання майнових та особистих немайнових відносин з метою його вдосконалення.</p> <p>Для цього буде визначено поняття та структуру правової категорії «цивільно-правовий механізм регулювання відносин», його місце серед інших категорій цивільного права. Встановлено його елементи. Окремо будуть досліджені правові норми, юридичні факти як підстави виникнення зобов'язань та інші соціальні регулятори, що в цілому входять до складу елементів цього механізму. Додатково досліджуватимуться юридичні факти в зобов'язальних та речових правовідносинах.</p>		р, в.о. завідувача відділу проблем приватного права			1 законопроект, 8 науково-експертних висновки.	Соціально-економічний ефект від дослідження передбачає вдосконалення цивільно-правового механізму регулювання майнових та особистих немайнових відносин, що дозволить системно врегулювати фундаментальні підходи щодо правових інститутів, які забезпечують стає економічне зростання та закріплюють соціальні стандарти.
3.	<p>Правове забезпечення ринкових відносин в умовах громадянського суспільства.</p> <p>РК УкрІНТЕІ № 0118U003068.</p> <p>Рішення Експертної ради від 05 липня 2017 р № 5 (лист від 10.07.2017 р. № 121/64).</p>	<p>Відповідність державним пріоритетам</p> <p>Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони. Стаття 14. Верховенство права та повага до прав людини і основоположних свобод; Глава 6. Заснування підприємницької діяльності, торгівля послугами та електронна торгівля; Підрозділ 6. Фінансові послуги; Частина 6. Електронна торгівля; Глава 10. Конкуренція.</p> <p>Сприяє реалізації Указу Президента України № 722/2019 від 30.09.2019 «Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року»: 8. Сприяння поступальному, всеохоплюючому та сталому економічному зростанню, повній і продуктивній зайнятості та гідній праці для всіх.</p> <p>Завдання дослідження на весь період</p> <p>Визначення на підставі аналізу, узагальнення та застосування інших наукових методів дослідження</p>		Бакалініська Ольга Олегівна, д.ю.н. доцент, провідний науковий співробітник відділу правового забезпечення ринкової	01.2018	12.2022	<p>1 збірник наукових праць, 15 наукових статей у фахових виданнях, 1 публікація у виданнях, що індексуються у Scopus та Web of Science Core Collection, 1 законопроект, 5 науково-експертних висновки.</p> <p>Оприлюднення результатів досліджень сприятиме підвищенню рівня правової культури та правосвідомості учасників цивільних та господарських правовідносин</p>	

		існуючих теоретичних розробок, положень чинного законодавства України, іноземних держав, міжнародних нормативних актів та судової практики теоретико-прикладних проблем правового забезпечення ринкових відносин в умовах громадянського суспільства, зокрема, виявлення і дослідження правових аспектів ринкової економіки як однієї з ключових ознак громадянського суспільства крізь призму його завдань, правових засад партнерських відносин держави та територіальних громад з бізнесом, розвитку саморегулювання в економіці як необхідної складової громадянського суспільства, захисту прав споживачів та малого бізнесу, господарської відповідальності та соціальної відповідальності бізнесу.		економік и				
4.	Вплив євроінтеграції та діджитал-трансформацій на розвиток приватного права України РК УкрІНТЕІ № 0121U100028 Рішення Експертної ради від 15 липня 2020 р № 3 (лист від 14.09.2020 р. № 121/29-11)	Відповідність державним пріоритетам Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони. Розділ IV. Торгівля і питання, пов'язані з торгівлею. Глава 6. Заснування підприємницької діяльності, торгівля послугами та електронна торгівля. Глава 15. Механізм посередництва. Розділ V. Економічне та галузеве співробітництво. Глава 14. Інформаційне суспільство. Сприяє реалізації Указу Президента України № 722/2019 від 30.09.2019 «Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року»: 8. Сприяння поступальному, всеохоплюючому та сталому економічному зростанню, повній і продуктивній зайнятості та гідній праці для всіх; 10. Скорочення нерівності; 16. Сприяння побудові миролюбного і відкритого суспільства в інтересах сталого розвитку, забезпечення доступу до правосуддя для всіх і створення ефективних, підзвітних та заснованих на широкій участі інституцій на всіх рівнях. Відповідає Пріоритетним науковим напрямам фундаментальних досліджень у галузі держави і права Національної академії правових наук України на 2019–2023 роки, затвердженим постановою Бюро президії НАПрН України від 28.12.2018 р. № 143/4-Б та Основним науковим напрямом та найважливішим проблемам фундаментальних досліджень у галузі природничих, технічних, суспільних і гуманітарних наук Національної академії наук України на 2019-2023 роки, затверджених постановою Президії НАН України від 30.01.2019 № 301): 2. проблеми формування національної правової системи України та її адаптація до європейського права: 2.3. Співвідношення й взаємодія національного та міжнародного права; 2.19. Адаптація та гармонізація		Білоусов Юрій Валерійо вич, к.ю.н., доцент, старший наукови й співробіт ник відділу міжноро дного приватно го права і порівнял ьного правозна вства	01.01.20 21	31.12.2025	1 монографія, 1 збірник наукових праць, 12 наукових статей у фахових виданнях, 1 публікація у виданнях, що індексуються у Scopus та Web of Science Core Collection, 1 законопроект, 4 науково-експертних висновки. Соціально-економічний ефект від дослідження полягає в тому, що впровадження його результатів дозволить: - визначити концепцію адаптації національного цивільного законодавства до сучасних умов розвитку цифрових технологій в умовах євроінтеграції; - підвищити конкурентоспроможність національної економіки в умовах цифрового суспільства; - сприяти підвищенню ефективності судового захисту на умовах збільшення доступності судочинства; - розширити спектр способів захисту прав людини з використанням диспозитивних засад, сприяти зменшенню навантаження на державний суд з подальшим зменшенням економічного навантаження на	

		<p>вітчизняного законодавства до законодавчих стандартів ЄС. 3.4.2. Правові науки; 3.4.2.2. Правові механізми забезпечення та захисту прав і свобод людини</p> <p>Завдання дослідження на весь період</p> <p>Визначення стану та перспектив удосконалення захисту особистих немайнових та майнових прав з огляду на приведення законодавства України до європейських стандартів захисту прав людини та основоположних свобод, процеси євроінтеграції в умовах становлення та розвитку цифрового суспільства; розробка напрямків і способів удосконалення цивільного та господарського судочинства в умовах апроксимації законодавства України до права Європейського Союзу та цифрових трансформацій як глобального виклику.</p>					<p>державний бюджет;</p> <p>- імплементувати в національне законодавство України міжнародних, зокрема європейських, стандартів правосуддя.</p>
5.	<p>Теоретичні та практичні проблеми реалізації завдань цивільного та господарського судочинства в Україні</p> <p>РК УкрІНТЕІ РК УкрІНТЕІ № 0121U100029 Рішення Експертної ради від 15 липня 2020 р № 3 (лист від 14.09.2020 р. № 121/29-10)</p>	<p>Відповідність державним пріоритетам</p> <p>Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони. Стаття 14. Верховенство права та повага до прав людини і основоположних свобод; Стаття 24 Поступове наближення. Поступове наближення законодавства України до права ЄС.</p> <p>Сприяє реалізації Указу Президента України № 722/2019 від 30.09.2019 «Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року»: 16. Сприяння побудові миролюбного і відкритого суспільства в інтересах сталого розвитку, забезпечення доступу до правосуддя для всіх і створення ефективних, підзвітних та заснованих на широкій участі інституцій на всіх рівнях.</p> <p>Відповідає Пріоритетним науковим напрямам фундаментальних досліджень у галузі держави і права Національної академії правових наук України на 2019–2023 роки, затвердженим постановою Бюро президії НАПрН України від 28.12.2018 р. № 143/4-Б та Основним науковим напрямом та найважливішим проблемам фундаментальних досліджень у галузі природничих, технічних, суспільних і гуманітарних наук Національної академії наук України на 2019-2023 роки, затверджених постановою Президії НАН України від 30.01.2019 № 301): 2. проблеми формування національної правової системи України та її адаптація до європейського права: 2.3. Співвідношення й взаємодія національного та міжнародного права; 2.19. Адаптація та гармонізація вітчизняного законодавства до законодавчих стандартів ЄС. 3.4.2. Правові науки; 3.4.2.2. Правові механізми забезпечення та захисту прав і свобод людини.</p> <p>Завдання дослідження на весь період</p>		Короленко Віталій Михайлович, к.ю.н., с.н.с., завідувач відділу юридичних форм правового захисту суб'єктів приватного права, судуострою та судочинства	01.01.2021	31.12.2024	<p>1 монографія, 1 збірник наукових праць, 1 науково-практичний коментар, 12 наукових статей у фахових виданнях, 1 публікація у виданнях, що індексуються у Scopus та Web of Science Core Collection, 1 законопроект, 4 науково-експертних висновки, 1 круглий стіл</p> <p>Оприлюднення результатів дослідження сприятиме підвищенню рівня правової культури та правосвідомості учасників цивільних процесуальних та господарських процесуальних відносин. Впровадження результатів дослідження дозволить розпочати створення узагальненої концепції нормативного забезпечення виконання завдань цивільного та господарського судочинства.</p>

		Забезпечення оптимізації цивільного та господарського судочинства, підвищення рівня захисту суб'єктивних прав у цивільному та господарському судочинстві, економії процесуальних засобів та зменшенню бюджетних видатків на забезпечення функціонування судів, на які покладено розгляд та вирішення цивільних і господарських справ. Створення узагальної концепції нормативного забезпечення виконання завдань цивільного та господарського судочинства.						
6.	Правове забезпечення соціального спрямування економіки України та бізнесу в сучасних умовах цифровізації, глобалізації, появи нових загроз суспільному благополуччю. РК УкрІНТЕІ № нова тема, планується реєстрація	<p>Відповідність державним пріоритетам</p> <p>Основним стратегічним курсом України у сфері економіки є забезпечення її соціального спрямування, що закріплено в ст. 13 Конституції України.</p> <p>Закріплення в Конституції України обов'язку держави щодо забезпечення соціального спрямування вітчизняної економіки відповідає принципам регулювання відносин у сфері господарювання, притаманних країнам цивілізованих ринкових відносин, включно з державами-членами ЄС, основним засадах громадянського суспільства, на необхідності розвитку якого наголошується у відповідній Національній стратегії, затвердженій Указом Президента України від 26 лютого 2016 року № 68/2016, та відзеркалено у створенні спільної з ЄС платформи (Платформа громадянського суспільства ЄС – Україна. https://eu-ua.org/en/civil-society-platform). В ключових актах ЄС (зокрема ст. 11 Договору про Європейський Союз (Treaty on European Union. https://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/TXT/?uri=CELEX%3A12012M%2FTXT) наголошується на необхідності для ЄС мати відкритий, прозорий та регулярний діалог з організаціями громадянського суспільства, в тому числі під час підготовки пропозицій до правових актів ЄС. З урахуванням орієнтації України на Європейське (ЄС) законодавство відповідно до Закону "Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу», державна політика розбудови національної економіки в нашій країні має ґрунтуватися на співпраці з інститутами громадянського суспільства (бізнесом та саморегульованими організаціями підприємців, неурядовими організаціями з питань захисту навколишнього середовища та прав споживачів, профспілками тощо). Державою протягом останніх років прийнято чимало концепцій, стратегій та законів, спрямованих на вирішення цієї та інших актуальних проблем суспільного буття: забезпечення сталого розвитку (Стратегія сталого розвитку "Україна -</p>			Вінник Оксана Мар'янівна, д.ю.н. професор, член-кореспондент НАПрН України, головний науковий співробітник відділу міжнародного приватного права і порівняльного правознавства	01.2022	12.2025	<p>1 монографія (навчальний посібник),</p> <p>11 наукових статей у фахових виданнях,</p> <p>1 публікація у виданнях, що індексуються у Scopus та Web of Science Core Collection,</p> <p>1 законопроект,</p> <p>3 науково-експертних висновки.</p> <p>Впровадження результатів дослідження дозволить сформулювати уявлення про комплексність відносин, пов'язаних із зазначеними обставинами, необхідністю їх розв'язання зі збалансованим врахуванням публічних та приватних інтересів.</p>

2020" , схвалена Указом Президента України від 12 січня 2015 року № 5/2015), подолання бідності (Стратегія подолання бідності, затв. розпорядженням Кабінету Міністрів України від 16 березня 2016 р. № 161-р), захисту довкілля (Закон України від 28.02.2019 «Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 року»), включно з екологічною політикою та необхідністю подолання наслідків забруднення довкілля (Концепція реалізації державної політики у сфері промислового забруднення: схвал. розпорядженням КМУ від 22 травня 2019 р. № 402-р), включаючи зміну клімату/глобальне потепління (Концепція реалізації державної політики у сфері зміни клімату на період до 2030 року: схвал. розпорядженням КМУ від 7 грудня 2016 р. № 932), цифровізацією економіки та інших сфер суспільного буття (Концепція розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 роки: схвал. розпорядженням КМУ від 17 січня 2018 р. № 67-р; Концепція розвитку системи електронних послуг в Україні: схвал. розпорядженням КМУ від 16 листопада 2016 р. № 918-р ; Стратегія цифрової трансформації соціальної сфери: схвал. розпорядженням КМУ від 28 жовтня 2020 р. № 1353-р), соціальною відповідальністю бізнесу (Концепція реалізації державної політики у сфері сприяння розвитку соціально відповідального бізнесу в Україні на період до 2030 року: схвал. розпорядженням КМУ від 24 січня 2020 р. № 66-р), управління ризиками виникнення надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру (Концепція управління ризиками виникнення надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру: схвал. О розпорядженням КМУ від 22 січня 2014 р. № 37-р.), захисту прав споживачів (Концепція державної політики у сфері захисту прав споживачів на період до 2020 року: схвал. розпорядженням КМУ від 29 березня 2017 р. № 217-р), розвитку системи громадського здоров'я (Концепція розвитку системи громадського здоров'я: схвал. розпорядженням КМУ від 30 листопада 2016 р. № 1002-р), розвитку інноваційної діяльності (Стратегія розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 року: схвал. розпорядженням КМУ від 10 липня 2019 р. № 526-р) тощо.

Завдання дослідження на весь період

Тема зорієнтована на вирішення комплексної проблеми, що зачіпає основні види суспільних відносин (і, відповідно, основні галузі права) і як така не знайшла ще належного наукового дослідження, оскільки

		<p>досліджуються лише окремі її аспекти з урахуванням наукової спеціалізації дослідників (цивільне право; господарське право; екологічне право; адміністративне право тощо) та методів, які застосовуються відповідною галуззю права. Разом з тим, ефективність наукового дослідження зазначеної проблематики залежить від комплексного бачення проблеми і, відповідно, від комплексного дослідження пов'язаних з нею відносин та комплексності визначення так званих Правил гри у сфері економіки, а, отже, і використання при цьому кодифікованого акту, що визначає основні засади соціально-спрямованої економіки без претензій на тотальне регулювання цієї складної сфери. Зазначена обставина зумовлює і необхідність визначення, який саме кодифікований акт має забезпечити соціальне спрямування економіки України, тобто збалансоване врахування як інтересів суспільства та його економічної сфери, так і приватних інтересів суб'єктів підприємництва, споживачів, інших учасників господарського життя.</p> <p>Формування теоретично-прикладних та методологічних засад правового забезпечення соціального спрямування економіки та бізнесу в умовах цифровізації, появи нових загроз суспільному благополуччю у контексті з найкращими світовими стандартами; визначення спрямування та змісту комплексного правового регулювання (господарсько-правового, цивільно-правового, адміністративно-правового) відносин у сфері економіки з метою попередження та мінімізації загроз суспільному благополуччю та соціального забезпечення економіки України в умовах цифровізації, глобалізації, розвитку громадянського суспільства та появи нових тенденцій в суспільному житті, зумовлених мало прогнозованими обставинами (катаклізмами природного, техногенного, суспільного характеру тощо).</p>					
--	--	--	--	--	--	--	--

Науково-дослідний інститут вивчення проблем злочинності імені академіка В. В. Сташиса НАПрН України

1.	<p>«Стратегія запобігання правопорушенням у сфері дорожнього руху та експлуатації транспорту в Україні» (номер державної реєстрації в УкрІНТЕІ)</p>	<p>Узгоджуються з: Цілями сталого розвитку України на період до 2030 року, затверджених Указом Президента України 30 вересня 2019 року № 722/2019, а саме із ціллю 16 «сприяння побудові миролюбного и відкритого суспільства в інтересах сталого розвитку, забезпечення доступу до правосуддя для всіх і створення ефективних, підзвітних та заснованих на широкій участі інституцій на всіх рівнях»; Законом України «Про Національну безпеку</p>			д.ю.н., проф.,			<p><i>Соціально-економічний ефект:</i> по-перше, відчутне зменшення смертності на автошляхах країни та зниження коштів, необхідних на відновлення здоров'я осіб, постраждалих у дорожньо-транспортних пригодах, а отже зниження так званого</p>
----	--	---	--	--	----------------	--	--	---

	<p>0120U105615; висновок Експертної ради з питань оцінювання тем фундаментальних науково-дослідних робіт № 121/29-9 від 14.09.2020 р.)</p>	<p>України» від 21.06.2018 № 2469-VIII; Державною стратегією регіонального розвитку на 2021-2027 роки, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 5 серпня 2020 року № 695, а саме завдання за напрямом «Розвиток транспортної інфраструктури» у додатку 2 до Стратегії.</p> <p>Завданням дослідження є: розробка концептуальних засад запобігання і протидії автотранспортним кримінальним й адміністративним правопорушенням в умовах бурхливого розвитку інформаційних технологій, запровадження процесів діджиталізації. Вони виражатимуться, з одного боку, в розробці науково обґрунтованої системи стратегій запобігання подібним правопорушенням, а, з другого, – виробленні концепції нульової смертності на дорогах України.</p>			<p>чл.-кор. НАПрН України Голіна В.В</p>	<p>1 кв. 2021 р.</p>	<p>4 кв. 2024 р.</p>	<p>рівня інвалідності та витрат, пов'язаних із забезпечення соціального патронажу у широкому смислі слова. По-друге, підвищення рівня правової культури громадян України, що забезпечуватиме дбайливе ставлення до життя й здоров'я учасників дорожнього руху; зменшення «ціни» злочинності. По-третє, підвищення ефективності діяльності правоохоронних органів України та обмеження поширеності правопорушень у сфері дорожнього руху.</p>
2.	<p>«Національна безпека у сфері громадського здоров'я: правові засоби захисту від загроз» (номер державної реєстрації в УкрІНТЕІ 0120U105608; висновок Експертної ради з питань оцінювання тем фундаментальних науково-дослідних робіт № 121/29-8 від 14.09.2020 р.)</p>	<p>Узгоджуються з: Цілями сталого розвитку України на період до 2030 року, затверджених Указом Президента України 30 вересня 2019 року № 722/2019, а саме із ціллю 3 «міцне здоров'я і благополуччя», ціллю 16 «сприяння побудові миролюбного и відкритого суспільства в інтересах сталого розвитку, забезпечення доступу до правосуддя для всіх і створення ефективних, підзвітних та заснованих на широкій участі інституцій на всіх рівнях»; Законом України «Про Національну безпеку України» від 21.06.2018 № 2469-VIII; Національною стратегією у сфері прав людини, затверджена Указом Президента України 24.03.2021 року № 119/2021, а саме з § 14. Забезпечення права людини на охорону здоров'я.</p> <p>Завданням дослідження є: вдосконалення існуючої системи правових засобів захисту від загроз національній безпеці у сфері громадського здоров'я, усунення існуючих суперечностей і прогалин в правовому регулюванні, що</p>			<p>д.ю.н., проф., акад. НАПрН України Гуторов а Н.О.</p>	<p>1 кв. 2021 р.</p>	<p>4 кв. 2024 р.</p>	<p><i>Соціально-економічний ефект:</i> формування безпечного середовища проживання як абсолютної цінності сучасної людини, що сприятиме довголіттю особи та збереженню у такий спосіб генофонду української нації; економія коштів Державного бюджету України, пов'язаних із витратами на відновлення здоров'я та забезпечення нормального функціонування соціального організму в цілому; підвищення ефективності правового регулювання сфери охорони громадського здоров'я.</p>

		має призвести до суттєвого підвищення її ефективності.						
3.	<p>«Теоретичні, законодавчі та правозастосовні проблеми кримінально-правової охорони інформаційної безпеки в Україні»</p> <p>(пропонується для затвердження)</p> <p>Рекомендована бюро Відділення кримінально-правових наук НАПрН України (протокол № 2 від 26.05.2021 р.)</p>	<p>Узгоджується з: п. 16 Цілей сталого розвитку України на період до 2030 року, затвердженими Указом Президента України 30 вересня 2019 року № 722/2019, Національною стратегією у сфері прав людини, затвердженою Указом Президента України 24.03.2021 року № 119/2021, Стратегією національної безпеки України, затвердженою Указом Президента України від 14 вересня 2020 року № 392 та Законом України «Про національну безпеку України» від 21.06.2018 № 2469-VIII.</p> <p>Завданнями дослідження є: вивчення і аналіз прогресивного зарубіжного досвіду кримінально-правової протидії правопорушенням у сфері інформаційної безпеки;</p> <p>визначення пріоритетних напрямів державної політики західних країн у цій сфері; накопичення і поглиблення матеріалів щодо кіберзлочинності та інших аспектів інформаційної безпеки; накопичення і поглиблення матеріалів щодо кіберзлочинності та інших питань, пов'язаних з інформаційною безпекою.</p>			<p>д.ю.н., проф.</p> <p>Демидов а Л.М.</p>	<p>1 кв.</p> <p>2022 р.</p>	<p>4 кв.</p> <p>2025 р.</p>	<p><i>Соціально-економічний ефект:</i></p> <p>покращення якості правового регулювання, вдосконалення організаційних й методичних засад діяльності правоохоронних органів, органів місцевого самоврядування, профільних міністерств та інших державних, у тому числі контролюючих, органів</p>
4.	<p>«Дотримання прав людини при виконанні покарань і поведженні із засудженими в Україні»</p> <p>(пропонується для затвердження)</p> <p>Рекомендована бюро Відділення кримінально-</p>	<p>Узгоджується з: Національною стратегією у сфері прав людини, затвердженої 24 березня 2021 року Указом Президента України № 119/2021 (передбачає приведення умов тримання осіб під вартою у відповідність із міжнародними стандартами); Національною програмою під егідою Комісії Україна-НАТО, затвердженою Указом Президента України 26 травня 2020 року (передбачає створення системи, яка б дала змогу забезпечити дотримання прав людини у кримінально-виконавчих закладах, функціонування ефективної та прозорої системи кримінально-виконавчого інспектування, спрямованої на забезпечення безпеки суспільства та створення служби</p>			<p>д.ю.н., проф.</p> <p>Степанюк</p>	<p>1 кв.</p> <p>2022 р.</p>	<p>4 кв.</p> <p>2024 р.</p>	<p><i>Соціально-економічний ефект:</i></p> <p>оптимізація роботи органів та установ виконання покарань; зменшення навантаження на державний бюджет за рахунок застосування заходів альтернативних покарань; удосконалення інституту пробації; підвищення гарантованості правового статусу засуджених.</p>

	<p>правових наук НАПрН України (протокол № 2 від 26.05.2021 р.)</p>	<p>пробації на принципах, визначених у Концепції реформування кримінальної юстиції).</p> <p>Завданням дослідження є: з'ясування ефективності кримінально-виконавчої системи щодо забезпечення виправлення і ресоціалізації засуджених, запобігання вчиненню ними повторних злочинів; визначення проблем дотримання прав людини і громадянина у кримінально-виконавчих установах; проведення аналізу перспектив імплементації міжнародних стандартів у сфері поводження із засудженими та реальні можливості приведення умов тримання засуджених та осіб, узятих під варту, у відповідність із вимогами Європейських в'язничних правил; з'ясування ефективності запровадження в Україні в'язниць, замість виправних колоній; встановлення особливостей сучасного тюремного менеджменту; вивчення фізичної, динамічної і процедурної безпеки як елементів безпечного середовища в місцях ув'язнення; проведення аналізу оцінки ризиків вчинення нових правопорушень для сфери виконання покарань і пробації.</p>			<p>А.Х.</p>			
<p>5.</p>	<p>«Теоретико-правові проблеми цифровізації кримінального провадження в Україні»</p> <p>(пропонується для затвердження)</p>	<p>Узгоджуються з: Цілями сталого розвитку України на період до 2030 року, затверджених Указом Президента України 30 вересня 2019 р. № 722/2019, а саме із цілями 9, 10 16 «створення стійкої інфраструктури, сприяння всеохоплюючій і сталій індустріалізації та інноваціям; скорочення нерівності; сприяння побудові миролюбного и відкритого суспільства в інтересах сталого розвитку, забезпечення доступу до правосуддя для всіх і створення ефективних, підзвітних та заснованих на широкій участі інституцій на всіх рівнях»; Національною стратегією у</p>						<p><i>Соціально-економічний ефект:</i> розробка концептуальних засад цифровізації кримінального провадження в Україні, які стануть теоретичним підґрунтям для подальших наукових досліджень та спугуватимуть доктринальними орієнтирами у правозастосовній діяльності у сфері кримінального</p>

<p>Рекомендована бюро Відділення кримінально-правових наук НАПрН України (протокол № 2 від 26.05.2021 р.)</p>	<p>сфері прав людини, затвердженою Указом Президента України 24.03.2021 р. № 119/2021, а саме із § 4. Забезпечення права на справедливий суд; Стратегією національної безпеки України, затвердженої Указом Президента України від 14 вересня 2020 р. № 392; Державною стратегією регіонального розвитку на 2021-2027 роки, затвердженою постановою Кабінету Міністрів України від 5 серпня 2020 р. № 695, за якою пріоритетами регіонального розвитку на період до 2027 р., зокрема, є: підвищення якості та забезпечення доступності для населення послуг, що надаються органами державної влади та органами місцевого самоврядування, незалежно від місця проживання, зокрема на засадах цифровізації; Стратегією розвитку сфери інноваційної діяльності, схваленою розпорядженням Кабінету Міністрів України від 10 липня 2019 року № 526-р., якою передбачається, зокрема, загальне покращення середовища для ведення бізнесу, особливо в частині правосуддя, захисту від незаконних дій правоохоронних органів, рейдерства, спрощення і здешевлення ведення бізнесу (зокрема його закриття); Річною національною програмою під егідою Комісії Україна-НАТО, затвердженою Указом Президента України 26 травня 2020 року.</p> <p>Завданням дослідження є: розробка та визначення концептуальних засад цифровізації кримінального провадження: понятійного апарату, розумних меж використання цифрових технологій та алгоритмізації відповідних процедур в кримінальному провадженні; оптимізація взаємодії суб'єктів кримінального процесу з використанням новітніх інформаційно-комунікаційних технологій; використання технології штучного інтелекту в судових системах та суміжному середовищі; створення належного нормативного підґрунтя використання електронних документів, зокрема електронних доказів, в кримінальному провадженні; застосування цифрових технологій пошуку інформації та ін.</p>			<p>д.ю.н., ст. наук. співробіт</p> <p>Глинськ а Н.В.</p>	<p>1 кв. 2022 р.</p>	<p>4 кв. 2025 р.</p>	<p>провадження; модернізація правового регулювання впровадження цифрових технологій у кримінальне провадження; поліпшення стану законодавчого забезпечення впровадження електронних технологій в кримінальне провадження. підвищення ефективності діяльності органів досудового розслідування та суду при вирішенні завдань кримінального провадження, зокрема щодо використання електронних доказів, їх верифікації, впровадженні e-case тощо.</p>
---	---	--	--	---	--------------------------	--------------------------	---

6.	<p>«Інноваційні методи та цифрові технології в криміналістиці та судовій експертизі»</p> <p>(пропонується для затвердження)</p> <p>Рекомендована бюро Відділення кримінально-правових наук НАПрН України (протокол № 2 від 26.05.2021 р.)</p>	<p>Узгоджуються з: Цілями сталого розвитку України на період до 2030 року, затверджених Указом Президента України 30 вересня 2019 року № 722/2019, а саме із ціллю 16 «сприяння побудові миролюбного и відкритого суспільства в інтересах сталого розвитку, забезпечення доступу до правосуддя для всіх і створення ефективних, підзвітних та заснованих на широкій участі інституцій на всіх рівнях»; Угодою про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, якою передбачено «посилювати співробітництво у сфері юстиції, свободи та безпеки з метою забезпечення верховенства права та поваги до прав людини і основоположних свобод» (зокрема, ст. 14 Угоди, якою передбачено «утвердження верховенства права та укріпленню інституцій усіх рівнів у сфері управління загалом та правоохоронних і судових органів зокрема»; Законом України «Про Концепцію Національної програми інформатизації» від 4 лютого 1998 р., а саме із п. 3 Розділу IV «Інформатизація стратегічних напрямів розвитку державності, безпеки та оборони»; Національною стратегією у сфері прав людини, затвердженою Указом Президента України 24.03.2021 року № 119/2021</p> <p>Завданням дослідження є: вдосконалення криміналістичного забезпечення діяльності органів правопорядку і судово-експертних установ України шляхом винайдення підходів і напрямів упровадження інноваційних методів та цифрових технологій в криміналістиці та судовій експертизі; створення автоматизованих інформаційних систем для потреб суб'єктів боротьби зі злочинністю; надання рекомендацій щодо вдосконалення організаційних й методичних засад впровадження інноваційних криміналістичних методів та сучасних цифрових технологій у практику боротьби зі злочинністю.</p>			<p>д.ю.н., проф., акад. НАПрН України</p> <p>Шенітьк о В.Ю.</p>	<p>1 кв. 2022 р.</p>	<p>4 кв. 2025 р.</p>	<p><i>Соціально-економічний ефект:</i> впровадження у роботу органів правопорядку і судово-експертних установ України новітніх автоматизованих інформаційних систем, що сприятиме підвищенню рівня боротьби зі злочинністю та дотриманню прав людини.</p>
----	--	---	--	--	--	----------------------	----------------------	---

НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО БУДІВНИЦТВА ТА МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ НАПРН УКРАЇНИ

<p>1. Правові проблеми розвитку державотворчих процесів у контексті конституційної реформи в Україні РК УкрІНТЕІ № 0118U001380, рішення Експертної ради №5 від 05 липня 2017 року.</p>	<p>Відповідає вимогам Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р (Розділів: «Ефективне врядування» та «Верховенство права і боротьба з корупцією»); Стратегії сталого розвитку "Україна - 2020", схваленій Указом Президента України від 12 січня 2015 року № 5/2015 (Розділу 2 Мета реалізації Стратегії та вектори руху; п. 5 Розділу 3 Децентралізація та реформа державного управління); Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, затвердженій Постановою Верховної Ради України від 11 грудня 2014 року № 26-VIII (п. 2. Нова політика державного управління); статті 1 Угоди про асоціацію між Україною, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами (ратифікованої Законом № 1678-VII від 16.09.2014).</p>	<p>Основна мета дослідження полягає у розробці проекту Концепції правової політики у сфері територіальної організації влади та публічного управління в Україні, що передбачає опрацювання доктринальних засад механізму правового забезпечення реформи територіального розвитку, децентралізації влади, системи публічного управління в ідеологічному, науковому та практичному вимірах, формування методологічної дорожньої карти політичних, законодавчих та інституційних реформ, необхідних для ефективної реалізації правової політики у зазначеній сфері, підготовку законодавчих пропозицій та законопроектів, спрямованих на впровадження європейських стандартів децентралізації влади, належного врядування та адміністрування.</p>	<p>Відповідно до цієї мети поставлені такі основні дослідницькі завдання:</p>	<p>- дослідження доктринальної основи та концептуальних засад правової політики у сфері організації влади та</p>	<p>д.ю.н., проф. Яковлюк І. В.</p>	<p>01.2018</p>	<p>12.2022</p>	<p>Очікуваний соціально-економічний ефект від дослідження буде реалізований шляхом формування цілісного підходу, спрямованого на упорядкування правової політики у сфері організації влади та публічного управління шляхом розробки єдиного концептуального документу, пропозицій і рекомендацій для правотворчих, правозастосовних органів державної влади, органів місцевого самоврядування. Вони дозволять надати цілеспрямованого, комплексного та системного характеру окремим напрямкам реформи державно-правової сфери; забезпечити потребу суспільства і держави в модернізації та стабілізації законодавства і практики його реалізації у сфері територіальної організації влади та публічного управління; визначити шляхи та способи підвищення ефективності правової регламентації публічно-правових відносин у відповідній сфері, що може бути використано у правотворчій, правозастосовній, правоінтерпретаційній діяльності і сприятиме мінімізації помилок у здійсненні модернізації територіальної організації влади та публічного управління в Україні.</p>
---	--	---	---	--	---	----------------	----------------	--

публічного управління в Україні;

- визначення цілей, завдань, пріоритетів та принципів правової політики у сфері організації влади та публічного управління в Україні;
- характеристика засобів правової політики та визначення в їх системі ролі правових актів;
- оцінка стану імплементації міжнародних стандартів та вимог у сфері належного адміністрування, відкритого уряду, децентралізації влади, адміністративно-територіального устрою, місцевого самоврядування та партисипативної демократії;
- узагальнення досвіду реформ європейських держав у сфері територіальної організації влади та публічного управління;
- аналіз правового забезпечення системи територіальної організації влади та публічного управління в Україні;
- характеристика правового регулювання системно-структурної організації публічної влади в Україні;
- виокремлення проблем правозастосовної діяльності у сфері публічного управління в Україні;
- визначення напрямів удосконалення правотворчої політики та правозастосовної практики у сфері територіальної організації влади та публічного управління в Україні;
- напрацювання практико орієнтованих пропозицій щодо правових, політичних, інституційних, компетенційних, організаційних та інших аспектів реформування у сфері територіальної організації влади та публічного управління в Україні;
- розробка проекту Концепції правової політики у сфері територіальної організації влади та публічного управління в Україні, законопроекту про внесення змін до Конституції України та низки інших проектів

		законодавчих актів.						
2.	Реформа децентралізації публічної влади та удосконалення місцевого самоврядування в аспекті європейської інтеграції України РК УкрІНТЕІ № 0118U001381, рішення Експертної ради №5 від 05 липня 2017 року.	<p>Відповідає вимогам Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р (Розділів: «Ефективне врядування» та «Верховенство права і боротьба з корупцією»); Стратегії сталого розвитку "Україна - 2020", схваленій Указом Президента України від 12 січня 2015 року № 5/2015 (Розділу 2 Мета реалізації Стратегії та вектори руху; п. 5 Розділу 3 Децентралізація та реформа державного управління); Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, затвердженій Постановою Верховної Ради України від 11 грудня 2014 року № 26-VIII (п. 2. Нова політика державного управління); статті 1 Угоди про асоціацію між Україною, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами (ратифікованої Законом № 1678-VII від 16.09.2014).</p> <p>Основна мета дослідження полягає у модернізації теоретичних засад децентралізації публічної влади, оптимізації завдань, функцій, повноважень та матеріально-фінансових ресурсів органів місцевого самоврядування, удосконалення їх територіальної організації та формуванні законопроектних пропозицій, спрямованих на вдосконалення взаємин центральної, регіональної та локальної влади.</p> <p>Відповідно до цієї мети поставлені такі основні дослідницькі завдання:</p> <ul style="list-style-type: none"> - проаналізувати сучасні наукові концепції децентралізації публічної влади, спираючись на вітчизняні та зарубіжні наукові дослідження, міжнародні стандарти в сфері місцевого самоврядування та практику міжнародного застосування таких стандартів; - виявити переваги та ризики проведення децентралізації в постсоціалістичних і пострадянських країнах та 			к.ю.н., доц. Лялюк О. Ю.	01.2018	12.2022	Очікується соціально-економічний ефект від дослідження у вигляді модернізації теоретичних засад територіальної організації влади та формування законопроектних пропозицій, спрямованих на вдосконалення взаємин центральної, регіональної та локальної влади, сприяє розвитку засад конституційного правління в Україні. Наукове супроводження процесу проведення структурно-функціональної реформи органів публічної влади та впровадження принципу субсидіарності в практику державного будівництва забезпечить формування фінансово-економічно спроможних громад, які зможуть надавати якісні сервісні послуги сфері житлово-комунального господарства, побутового, торговельного обслуговування, освіти, охорони здоров'я, громадського харчування, транспорту і зв'язку й ін. Приведення у відповідність конституційного законодавства у царині місцевого самоврядування до стандартів Ради Європи та ЄС пришвидшить інтеграцію України в європейську спільноту.

		<p>встановити оптимальну для України модель розмежування завдань і функцій публічного характеру між органами влади різного рівня;</p> <p>- визначити роль місцевого самоврядування в процесі забезпечення населення якісними сервісними послугами в сфері житлово-комунального господарства, освіти, охорони здоров'я, побутового, торговельного обслуговування, громадського харчування, транспорту і зв'язку й ін. та сформулювати пропозиції щодо подальшої передачі завдань, функцій, повноважень, відповідальності та фінансів від держави до муніципальних установ;</p> <p>- спираючись на новітні зміни вітчизняного законодавства, а також на універсальні та європейські стандарти місцевого самоврядування, виявити рівень відповідності цим стандартам організаційно-правової, матеріальної і фінансової основ місцевого самоврядування в Україні;</p> <p>- спираючись на попередні законопроектні напрацювання Інституту щодо модернізації Конституції України, забезпечити науковий супровід діяльності робочої групи з територіальної організації влади та місцевого самоврядування Конституційної комісії.</p>						
3.	<p>Впровадження в Україні міжнародних стандартів прав людини в умовах європейської інтеграції</p> <p>РК УКРІНТЕІ № 0120U101157, рішення Експертної ради №5 від 03 липня 2019 року.</p>	<p>Відповідає вимогам Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р (Розділів: «Ефективне врядування» та «Верховенство права і боротьба з корупцією»); Стратегії сталого розвитку "Україна - 2020", схваленої Указом Президента України від 12 січня 2015 року № 5/2015 (п. 2 Розділу 3 Оновлення влади та антикорупційна реформа); Програмі діяльності Кабінету Міністрів України, затвердженій Постановою Верховної Ради України від 11 грудня 2014 року № 26-VIII (п. 3 Нова антикорупційна політика); статті 22 Угоди про асоціацію між Україною, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами (ратифікованої Законом № 1678-VII від 16.09.2014).</p>			д.ю.н., проф. Рабінович П. М.	01.2020	12.2023	<p>Очікується соціально-економічний ефект від дослідження через наукове супроводження реалізації конституційно закріпленого в Україні її стратегічного курсу на вступ до ЄС шляхом приведення правового регулювання у ній до максимальної відповідності з європейськими стандартами прав людини. Соціально-економічна цінність очікуваних результатів дослідження у 2020 році вбачається у тому, що вони мають усунути певні прогалини у</p>

		<p>Основною метою пропонованого дослідження є розробка концептуальних засад впровадження європейських стандартів прав людини в Україні і підвищення дієвості їхньої імплементації в сучасних умовах європейської інтеграції.</p> <p>У ході виконання проекту його авторами використовуватиметься низка оновлених дослідницьких методів, а саме:</p> <ul style="list-style-type: none"> - суб'єктно-орієнтований соціально-потребовий підхід (зокрема для виявлення особливостей сучасних наукових підходів до інтерпретації міжнародних стандартів прав людини, а також для визначення умов дієвості імплементації таких стандартів в Україні); - міждисциплінарний аналіз на основі синтезування – на засадах доповнюваності – низки підходів, які зазвичай використовуються ізольовано: юридико-догматичного, соціолого-правового й політико-соціологічного. <p>Найважливіші результати дослідження сприятимуть реалізації конституційно закріпленого в Україні її стратегічного курсу на вступ до ЄС через приведення правового регулювання у ній до максимальної відповідності з європейськими стандартами прав людини. Цінність очікуваних результатів дослідження вбачається у тому, що вони усувають певні прогалини у попередніх вітчизняних та зарубіжних розвідках обраної проблеми.</p>						<p>попередніх вітчизняних та зарубіжних розвідках обраної проблеми, через уточнення визначення поняття та основних ознак міжнародних і, зокрема, європейських стандартів прав людини, а саме: узагальнення системи критеріїв класифікації юридичних стандартів прав людини; виявлення основних причин формування та розвитку стандартів прав людини в ЄС; з'ясування системи джерел формування стандартів прав людини у ЄС; визначення місця ЄКПЛ та протоколів до неї у правовій системі ЄС шляхом аналізу положень установчих договорів ЄС та практики Суду ЄС, де мало місце застосування ЄКПЛ та протоколів до неї; виявлення необхідності приєднання ЄС до ЄКПЛ, а також з'ясування поточного статусу цього процесу та ін.</p>
4.	<p>Правове забезпечення адміністративної реформи в умовах розвитку сучасного українського конституціоналізму та цифровізації публічного управління</p>	<p>Дослідження відповідає пріоритетним завданням, що були закладені у 2019 році в Указі Президента №772, яким затверджувався перелік цілей сталого розвитку України на період до 2030. Зокрема, однією із таких цілей є сприяння побудові миролюбного і відкритого суспільства в інтересах сталого розвитку, забезпечення доступу до правосуддя для всіх і створення ефективних, підзвітних та заснованих на широкій участі інституцій на всіх рівнях. Досягнути визначеної цілі можливо лише у демократичній та правовій країні з людиноцентристським вектором</p>			д.ю.н., проф. Лученко Д. В.	01.2022	12.2025	<p>Відповідно до Конституції України людина, її життя та здоров'я честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Належне та ефективне функціонування органів публічної влади має забезпечувати виконання згаданого положення Основного</p>

розвитку. Саме якісно проведена адміністративна реформа буде гарантувати цей розвиток.

Основною метою пропонованого дослідження є розробка концептуальних засад та механізмів правового забезпечення адміністративної реформи в умовах розвитку українського конституціоналізму та цифровізації публічного адміністрування.

План (етапи) дослідження побудовано таким чином:

1. На першому етапі досліджуватимуться теоретичні засади правового та наукового забезпечення адміністративної реформи в Україні.

Складовими цього етапу дослідження стануть: 1) визначення терміносистеми наукового дослідження правового забезпечення адміністративної реформи в Україні в умовах розвитку конституціоналізму та цифровізації публічного управління; 2) опрацювання та змістовний аналіз наукового та нормативного базису за обраною науковою темою; 3) виявлення переваг та недоліків в теоретико-правових підходах до шляхів запровадження адміністративної реформи в Україні; 4) окреслення основних напрямів адміністративної реформи в умовах цифровізації публічного управління та розвитку сучасного конституціоналізму.

2. На другому етапі досліджуватимуться основні напрями впровадження адміністративної реформи в умовах сьогодення в Україні.

Складовими проведення цього етапу стануть: 1)

Закону. Удосконалення засад, методів функціонування публічної влади в нашій країні через імплементацію адміністративної реформи матиме позитивний вплив на життя держави в цілому та громадян, що свідчить про соціальну значимість проведеного дослідження, а ефективна робота з використанням цифрових технологій державних органів сприятиме зменшенню видатків з державного бюджету, що свідчить про економічну значущість.

історичний екскурс у витoki адміністративної реформи в Україні; 2) аналіз та перевірка на актуальність напрямків впровадження адміністративної реформи визначених в Концепції адміністративної реформи в Україні; 3) удосконалення окремих адміністративно-правових інститутів, як то інституту адміністративної процедури, делікту, адміністративної послуги, публічної служби та ін.; 4) дослідження сучасних тенденцій розвитку конституціоналізму та публічного управління в умовах розвитку цифрових технологій;

3. На третьому етапі досліджуватимуться окремі елементи розвитку адміністративної реформи в Україні в умовах сучасного конституціоналізму та публічного управління від впливом глобальної цифровізації.

Складовими проведення цього етапу дослідження будуть: 1) запровадження електронного урядування як новітньої форми публічного адміністрування, стан його розвитку на теренах України; 2) утвердження інститутів електронної демократії в умовах розвитку сучасного вітчизняного конституціоналізму; 3) використання штучного інтелекту в публічному адмініструванні; 4) впровадження електронного судочинства для вирішення публічно-правових спорів.

4. На завершальному, четвертому етапі вивчатимуться напрямки підвищення дієвості механізмів впровадження адміністративної реформи та їх імплементація.

Складовими проведення останнього етапу дослідження виступатимуть: 1) вивчення зарубіжного досвіду реформування органів публічної влади, зокрема, й в умовах цифровізації; 2) формулювання пропозицій щодо розширення напрямів впровадження адміністративної реформи в Україні; 3) розробка оновленої Концепції

		розвитку адміністративної реформи з урахуванням невинної діджиталізації суспільства та всіх сфер життєдіяльності індивіда та держави; 4) розробка перспективних нормативно-правових актів у сфері електронного урядування та електронної демократії, судочинства, штучного інтелекту.						
5.	Права людини в умовах національних і глобалізаційних викликів та механізм їх забезпечення	<p>Науковий проект спрямований на розробку нових концептуальних підходів щодо належного правового забезпечення прав людини в Україні із застосуванням європейських стандартів, принципів і критеріїв як пріоритетного напрямку модернізації суспільства і держави відповідно до Угоди про асоціацію між Україною та ЄС. На сьогодні, в умовах глобалізації, євроінтеграції, враховуючи збройну агресію, що розгорнулася проти України, механізм забезпечення прав людини в Україні характеризується своєю низькою ефективністю. Спостерігається недостатня спроможність органів державної влади та органів місцевого самоврядування оперативно, якісно і адекватно реагувати на виклики, пов'язані із захистом прав та інтересів вразливих категорій осіб. Не знайшла подальшого розвитку конституційна реформа у сфері прав людини, а низка позитивних зобов'язань, що взяла на себе Українська держава у сфері забезпечення прав людини, не забезпечена дієвим механізмом реалізації. Все це актуалізує питання розробки і обґрунтування удосконалення основоположних механізмів забезпечення прав людини в Україні.</p> <p>У світі зростає розуміння потреби спільного досягнення глобальних цілей і принципів, цінність консолідації зусиль для подолання глобальних ризиків. Проблеми, обумовлені глобалізацією, впливають на забезпечення прав людини на національному рівні. Спостерігається активне утворення глобальних міжнародних угод щодо регулювання тих чи інших складових людської діяльності. До числа найбільш значущих з таких угод належать Цілі сталого розвитку ООН до 2030 року. Актуальні для</p>			д.ю.н., проф. Налива йко Л. Р.	01.2022	12.2025	Дослідження спрямоване на наукове обґрунтування запровадження системного підходу до забезпечення прав і свобод людини, узгодженості дій органів державної влади та місцевого самоврядування, громадянського суспільства й бізнесу та створення в Україні ефективного механізму реалізації та захисту прав і свобод людини, що визначений у Національній стратегії у сфері прав людини від 24 березня 2021 р. Цінність очікуваних результатів дослідження вбачається у тому, що вони усувають певні прогалини у попередніх вітчизняних та зарубіжних розвідках обраної проблеми. Ці результати дослідження дають відповіді, зокрема, на такі питання, котрі, взагалі не висвітлюються у наукових джерелах, відповіді на них видаються недостатньо обґрунтованими.

Україні глобальні проблеми забезпечення прав людини (подолання бідності; зміцнення здоров'я і благополуччя громадян; забезпечення гендерної рівності, гідної праці та економічне зростання; пом'якшення наслідків зміни клімату; забезпеченням миру, справедливості та стабільних інститутів та ін.) ускладнюються в умовах пандемії Covid-19, внутрішнього переміщення та гібридної війни. Ці фактори актуалізують питання необхідності розробки і обґрунтування стратегії удосконалення механізмів забезпечення і захисту прав людини в Україні в умовах національних та глобалізаційних викликів.

Доцільність подальшого дослідження зазначеної проблематики обумовлене необхідністю створення умов для повноцінної реалізації Національної стратегії у сфері прав людини від 24 березня 2021 р. Реалізація Стратегії сприятиме, серед іншого, прогресу у виконанні міжнародних договорів України у сфері прав людини, Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, реалізації Цілей сталого розвитку України на період до 2030 року, імплементації Керівних принципів ООН з питань бізнесу і прав людини, а також покращенню позицій України в міжнародних рейтингах щодо прав людини (World Justice Project Rule of Law Index, Freedom in the World, WHO Global Health Observatory Data тощо).

1. На першому етапі досліджуватимуться основні теоретико-методологічні засади забезпечення прав людини в умовах національних та глобалізаційних викликів.

Складовими цього етапу дослідження стануть: 1) аналіз доктринальної основи та концептуальних засад прав людини на міжнародному та національному рівнях, визначення цілей, завдань, пріоритетів та принципів

правової політики у сфері забезпечення прав людини в Україні в умовах євроінтеграції; 2) обґрунтування методології дослідження забезпечення прав людини в умовах національних та глобалізаційних викликів; 3) опрацювання міжнародного досвіду забезпечення та захисту прав людини в умовах глобалізації та оцінка стану імплементації міжнародних гарантій прав людини в Україні.

2. На другому етапі досліджуватимуться юридичні гарантії та механізм забезпечення прав людини в умовах національних та глобалізаційних викликів.

Складовими проведення цього етапу дослідження заплановано: 1) визначення ризиків порушення прав людини в Україні, оцінка ефективності гарантій прав людини в умовах національних та глобалізаційних викликів; 2) аналіз дієвості міжнародних гарантій дотримання прав людини в умовах міжнародних та національних конфліктів; 3) аналіз ефективності правового забезпечення прав людини в Україні та визначення напрямів удосконалення захисту та забезпечення прав людини в умовах національних та глобалізаційних викликів; 4) обґрунтування механізму забезпечення гендерної рівності, протидії недискримінації та домашньому насильству у контексті забезпечення прав людини; 5) дослідження сучасних міжнародних практик прав та інтересів вразливих категорій осіб.

3. Предметом третього етапу стане аналіз та оцінка ризиків порушення прав людини в умовах національних та глобалізаційних викликів.

Складовими проведення цього етапу дослідження будуть:

		<p>1) розробка концептуальних засад забезпечення та захисту прав людини в умовах гібридної війни в Україні; 2) оцінка забезпечення доступності справедливого правосуддя та до правничої допомоги в Україні на сучасному етапі; 3) оцінка доступу до політичних прав громадян в Україні, зокрема забезпечення свободи мирних зібрань та об'єднань; 4) забезпечення прав і свобод ветеранів війни та осіб, які постраждали від збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях.</p> <p>4. На завершальному, четвертому етапі опрацюватимуться напрями удосконалення механізму забезпечення та гарантування прав людини в умовах національних та глобалізаційних викликів.</p> <p>Складовими проведення останнього етапу дослідження виступатимуть: 1) напрацювання практико орієнтованих пропозицій щодо правових, політичних, інституційних, компетенційних, організаційних та інших аспектів гарантування прав людини в умовах національних та глобалізаційних викликів; 2) розробка проєктів нормативно-правових актів щодо гарантування прав людини в умовах національних та глобалізаційних викликів.</p>						
--	--	---	--	--	--	--	--	--

НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ НАЦРН УКРАЇНИ

1.	<p>«Правове регулювання господарської діяльності в умовах розбудови економіки Індустрії 4.0».</p> <p>РК УкрІНТЕІ № 0120U104783 Рішення Експертної ради НАН України від 14.09.2020 р. № 121/29-7</p>	<p>3.4.2.24. Правове регулювання інноваційного розвитку України (відповідно до Основних наукових напрямів та найважливіших проблем фундаментальних досліджень у галузі природничих, технічних, суспільних і гуманітарних наук Національної академії наук України на 2019-2023 роки, затверджених постановою Президії НАН України від 30.01.2019 № 30). Постановою Кабінету Міністрів України «Деякі питання визначення середньострокових пріоритетних напрямів інноваційної діяльності загальнодержавного</p>			д.ю.н., проф. Дмитрик О.О.	1 січня 2021	31 грудня 2023	<p>Анотований звіт за темою, проєкт нормативно-правових актів, монографія, збірник наукових праць, рукописи наукових статей, статті у наукових виданнях, які індексуються у міжнародних наукометричних базах даних Scopus та Web of Science, тези доповідей. Соціально-економічний ефект –</p>
----	---	---	--	--	----------------------------	--------------	----------------	--

		<p>рівня на 2017 - 2021 роки» № 1056 від 28 грудня 2016 р. серед пріоритетних напрямів інноваційної діяльності визначені такі, як розвиток агропромислового комплексу та його технологічне оновлення, широке застосування технологій більш чистого виробництва та охорони навколишнього природного середовища, розвиток інформаційно-телекомунікаційної інфраструктури, впровадження новітніх інформаційних технологій, зокрема, систем інтелектуального моделювання для розв'язання задач у галузях економіки; освіти; робототехніки та складних техногенних систем, систем електронного бізнесу тощо.</p> <p>Мета теми – встановлення особливостей та стану правового регулювання відносин, пов'язаних із застосуванням технологій Індустрії 4.0 в умовах розбудови цифрової економіки та суспільства України з урахуванням досвіду країн ЄС та інших держав, а також підготовка законодавчих пропозицій стосовно удосконалення правового регулювання здійснення господарської діяльності.</p> <p>У рамках зазначеної проблематики досліджуються такі аспекти теми:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Правове регулювання системи управління в сфері господарювання. Нова регуляторна політика в сфері здійснення господарської діяльності. 2. Адаптація традиційних організаційних форм господарювання в цифровій економіці. 3. Правове регулювання цифрових активів та використання технології блокчейн у фінансовій сфері. 4. Правове забезпечення функціонування екосистем в сучасних умовах. 5. Розвиток людського капіталу в умовах цифровізації. <p>Буде проведено дослідження комплексу питань та заходів, спрямованих на визначення концептуальних засад правового забезпечення господарської діяльності в умовах впровадження технологій Індустрії 4.0, зокрема, пропозиції щодо:</p> <ul style="list-style-type: none"> - правової кваліфікації змісту державної регуляторної політики на основі технологій Індустрії 4.0; - удосконалення чинного національного законодавства 					<p>покращення умов розвитку господарських відносин і якості правового забезпечення у сфері становлення та регулювання цифрової економіки України.</p>
--	--	--	--	--	--	--	---

		<p>України у сфері правового забезпечення господарської діяльності в умовах цифровізації з урахуванням іноземного досвіду;</p> <ul style="list-style-type: none"> - правового регулювання цифрових активів та використання технології блокчейн у фінансовій сфері; - вирішення проблем правового забезпечення впровадження технологій Індустрії 4.0 у сучасне бізнес середовище; - випуску друкованої продукції: монографії, наукових статей (у фахових журналах та внесених до баз Scopus /WoS), доповідей, тез доповідей. <p>Також будуть сформовані методологічні підходи стосовно:</p> <ul style="list-style-type: none"> - створення умов для розвитку та активізації інноваційної діяльності суб'єктів господарювання; - методичних рекомендацій суб'єктам господарювання та/або органам державної влади чи/і органам місцевого самоврядування тощо. 						
2.	<p>«Правове забезпечення інноваційного процесу в умовах глобальних викликів». РК УкрІНТЕІ № 0120U104786 Рішення Експертної ради НАН України від 14.09.2020 р. № 121/29-6</p>	<p>3.4.2.24. Правове регулювання інноваційного розвитку України (відповідно до Пріоритетних наукових напрямів фундаментальних досліджень у галузі держави і права Національної академії правових наук України на 2019–2023 роки, затверджених постановою Бюро президії НАПрН України від 28.12.2018 р. № 143/4-Б та Основних наукових напрямів та найважливіших проблем фундаментальних досліджень у галузі природничих, технічних, суспільних і гуманітарних наук на 2019–2023 роки, затверджених постановою Президії НАН України від 30.01.2019 № 30).</p> <p>Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України «Деякі питання визначення середньострокових пріоритетних напрямів інноваційної діяльності загальнодержавного рівня на 2017 - 2021 роки» № 1056 від 28 грудня 2016 р. дана фундаментальна тема сприятиме вирішенню проблем щодо удосконалення інноваційного процесу та комерціалізації його результатів.</p> <p>Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 7 вересня 2011 р. № 942. «Про затвердження переліку пріоритетних тематичних напрямів наукових досліджень і науково-технічних розробок на період до</p>			к.ю.н., доцент Глібко С.В.	1 січня 2021	31 грудня 2024	<p>Анотований звіт за темою, проект нормативно-правових актів, монографія, збірник наукових праць, рукописи наукових статей, статті у наукових виданнях, які індексуються у міжнародних наукометричних базах даних Scopus та Web of Science, тези доповідей.</p> <p>Соціально-економічний ефект – підвищення ефективності та прозорості правового регулювання сфери інноваційної діяльності та покращення умов комерціалізації результатів інноваційної діяльності.</p>

		<p>2020 року» фундаментальна тема сприятиме вирішенню проблем щодо удосконалення інноваційного процесу та комерціалізації його результатів.</p> <p>Пріоритетними діями при дослідженні фундаментальної теми є визначення особливостей та стану правового забезпечення інноваційного процесу в умовах сучасних глобальних викликів, підготовка законодавчих пропозицій стосовно вдосконалення інноваційного процесу в Україні та комерціалізації результатів інноваційної діяльності.</p> <p>У рамках зазначеної проблематики буде проведено дослідження комплексу питань та заходів, спрямованих на визначення концептуальних засад правового забезпечення інноваційного процесу, зокрема, пропозиції щодо:</p> <ul style="list-style-type: none"> - розроблення правових засад (принципів) стратегічного планування інноваційного процесу в напрямі сталого розвитку України; - напрямів покращення механізму правового регулювання та визначення принципів державного управління інноваційним процесом в Україні; - удосконалення чинного законодавства України, державної політики у сферах: функціонування національної інноваційної системи, інноваційної діяльності та трансферу технологій; - випуску друкованої продукції: монографії, наукових статей, доповідей, тез доповідей. <p>Також будуть сформовані методологічні підходи (рекомендації) стосовно:</p> <ul style="list-style-type: none"> - вирішення проблем правового забезпечення інноваційного процесу; - створення умов для розвитку та активізації інноваційної діяльності суб'єктів господарювання; - організації інноваційної інфраструктури суб'єктам господарювання та/або органам державної влади чи/і органам місцевого самоврядування тощо. 						
3.	«Правове забезпечення розвитку технологій цифрової економіки та суспільства».	<p>Пріоритетний тематичний напрям наукових досліджень і науково-технічних розробок (з Переліку пріоритетних тематичних напрямів наукових досліджень і науково-технічних розробок на період до 2020 року,</p>			к.ю.н. Стріжкова А.В.	1 січня 2020	31 грудня 2023	Анотований звіт за темою, проект нормативно-правових актів, монографія, збірник наукових праць, рукописи наукових статей,

	<p>ПК УкрІНТЕІ № 0119U103826 Рішення Експертної ради НАН України від 17.07.2019 р. № 121/53</p>	<p>затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 7 вересня 2011 р. №942) абз. 5 Фундаментальні дослідження з актуальних проблем суспільних та гуманітарних наук.</p> <p>Постановою Кабінету Міністрів України «Деякі питання визначення середньострокових пріоритетних напрямів інноваційної діяльності загальнодержавного рівня на 2017 - 2021 роки» № 1056 від 28 грудня 2016 р. серед пріоритетних напрямів інноваційної діяльності визначені такі, як розвиток інформаційно-телекомунікаційної інфраструктури, впровадження новітніх інформаційних технологій, зокрема, грид- та хмарних технологій, комп'ютерних навчальних систем, систем електронного бізнесу; розвиток систем інтелектуального моделювання для розв'язання задач у галузях економіки; обороноздатності держави; управління складними об'єктами в екології, біології та медицині; освіти; робототехніки та складних техногенних систем; впровадження новітніх технологій захисту інформації в телекомунікаційних та інформаційних системах різного призначення; розвиток технологій довгострокового зберігання інформації та управління "великими даними" (big data); розробка та стандартизація технологій зв'язку п'ятого покоління - 5G-технологій; розвиток та впровадження систем Інтернету речей.</p> <p>Відповідно до «Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року», затвердженому Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 3 квітня 2017 р. № 275-р. передбачено створення передумов для розвитку та широкого впровадження інновацій в усіх галузях економіки, а також подальшого переходу до цифрової економіки, зокрема вдосконалення нормативно-правової та регуляторної бази у сфері інновацій, інтелектуальної власності та цифрової економіки, вдосконалення державної політики у цих сферах та запровадження програм, спрямованих на стимулювання та підтримку інноваційного розвитку. Першочерговими визначені розроблення та подання Кабінетові Міністрів України проекту акта щодо затвердження плану дій розвитку цифрової економіки, координація відповідних дій</p>					<p>статті у наукових виданнях, які індексуються у міжнародних наукометричних базах даних Scopus та Web of Science, тези доповідей.</p> <p>Соціально-економічний ефект від дослідження передбачає покращення умов розвитку інноваційних відносин і якості правового регулювання у сфері розвитку цифрового суспільства, становлення та регулювання цифрової економіки в Україні.</p>
--	--	---	--	--	--	--	---

		<p>з ЄС, цифровізація державного сектору та економіки в цілому, приєднання до Єдиного Цифрового Ринку ЄС; (п. 93); запровадження інструментів електронної ідентифікації (п. 50).</p> <p>Мета теми – встановлення особливостей та стану правового регулювання відносин, пов'язаних з розбудовою цифрової економіки та цифрового суспільства України, ЄС та інших країн світу та підготовка законодавчих пропозицій стосовно розвитку технологій цифрових економіки та суспільства в Україні.</p> <p>У рамках зазначеної проблематики досліджуються такі аспекти теми (завдання):</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Аналіз чинного законодавства України, що регулює розвиток технологій цифрових економіки та суспільства. 2. Дослідження основоположних принципів проведення цифровізації в Україні. 3. Аналіз особливостей та сутності технологій цифрових економіки та суспільства, їх ознак. 4. Дослідження сутності, видів та структури відносин, пов'язаних з розвитком технологій. 5. Дослідження сутності та складових підсистем державного регулювання у цій сфері. 6. Виявлення та аналіз основних чинників, що впливають на розвиток технологій цифрових економіки та суспільства. 7. Аналіз основних напрямів розвитку технологій цифрових економіки та суспільства. 						
4.	«Правові механізми нової науково-дослідницької інфраструктури» б/н, без рішення (невідкрита)	<p>Пріоритетний тематичний напрям наукових досліджень і науково-технічних розробок (з Переліку пріоритетних тематичних напрямів наукових досліджень і науково-технічних розробок на період до 2020 року, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 7 вересня 2011 р. №942) абз. 5 Фундаментальні дослідження з актуальних проблем суспільних та гуманітарних наук.</p> <p>Основних наукових напрямів та найважливіших проблем фундаментальних досліджень у галузі природничих, технічних, суспільних і гуманітарних наук на 2019–2023 роки, затверджених постановою</p>			к.ю.н., доцент Глібко С.В.	1 січня 2022	31 грудня 2025	<p>Анотований звіт за темою, проект нормативно-правових актів, монографія, збірник наукових праць, рукописи наукових статей, статті у наукових виданнях, які індексуються у міжнародних наукометричних базах даних Scopus та Web of Science, тези доповідей.</p> <p>Соціально-економічний ефект – сприяння мобілізації та концентрації ресурсів для розвитку</p>

Президії НАН України від 30.01.2019 № 30): 1) 6.10. Господарсько-правове забезпечення інноваційного розвитку України; 2) 3.4.2.24. Правове регулювання інноваційного розвитку України

Мета теми – визначити методологічні підходи до визначення поняття «інноваційна дослідницька інфраструктура» в нормативно-правових актах і наукових джерелах, проаналізувати інноваційну інфраструктуру як частину національної інноваційної системи, охарактеризувати інноваційно орієнтованих суб'єктів України, обґрунтувати необхідність створення і розвитку науково-дослідницької інфраструктури в рамках національного дослідницького університету, яка інтегрує основні компоненти його інтелектуальної діяльності, розглянути її основні елементи.

У межах теми будуть розглянуті такі питання:

1. Науково-дослідницька інфраструктура в національній інноваційній системі України.
2. Державне регулювання системності та високоефективності науково-дослідницької інфраструктури на шляху Євроінтеграції України.
3. Роль органів публічної влади в розвитку дослідницьких інфраструктур в Україні в сучасних умовах.
4. Участь органів місцевого самоврядування у створенні належних організаційних та правових передумов для розвитку системи дослідницьких структур в Україні.
5. Теоретико-прикладні засади інноваційної зайнятості в умовах розвитку науково-дослідницьких інфраструктур.
6. Інноваційна зайнятість науковців у контексті гідної праці.

визначених інфраструктур, координації дій органів влади; ефективне використання існуючих та запровадження нових фінансових інструментів; інтеграція до європейських і світових дослідницьких інфраструктур на основі раціонального використання наукового обладнання та зупинення процесу відтоку науковців за кордон; впровадження системи взаємодії між наявними та новими українськими е-інфраструктурами з урахуванням сучасних практик Європейського дослідницького простору.

Державна наукова установа «Інститут інформації, безпеки і права НАПрН України»

1.	<p>Теоретико-правові основи захисту прав, свобод і безпеки людини в інформаційній сфері, № 0117U007745,</p> <p>експертний висновок НАН України від 10.07.2017р. №121/55</p>	<p>Відповідає Переліку пріоритетних тематичних напрямів наукових досліджень і науково-технічних розробок на період до 2021 року, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 7 вересня 2011 р. № 942; Основним науковим напрямом та найважливішим проблемам фундаментальних досліджень у галузі природничих, технічних і гуманітарних наук Національної академії наук України на 2019–2023 роки; Пріоритетним науковим напрямом фундаментальних досліджень у галузі держави і права Національної академії правових наук України на 2019 – 2023 роки; державним зобов'язанням щодо адаптації законодавства України до законодавства країн Європейського Співтовариства, що започатковано Угодою про партнерство і співробітництво між Україною і Європейськими Співтовариствами та їх державами-членами від 14.06.1994 р., а також Переліку завдань, окреслених в Указах Президента України «Про затвердження Стратегії інтеграції України до Європейського Союзу» від 11.06.1998 р.; державним пріоритетам, визначеним у Середньостроковому плані пріоритетних дій Уряду до 2020 року та Плані пріоритетних дій Уряду на 2019 рік, затверджених розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18.12.2018 р. № 1106-р.; положенням Угоди про Асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони від 27 червня 2014 року; а також переліку завдань, окреслених <u>Стратегією комунікації у сфері європейської інтеграції на 2018-2021 роки</u>, затвердженою розпорядженням КМ України від 25.10.2017 № 779-р та «Про Програму інтеграції України до Європейського Союзу» від 14.09.2000 р.</p> <p>Основні вимоги містяться у положеннях таких актів: пріоритетних завданнях та заходах Річної національної програми під егідою Комісії Україна - НАТО на 2019 рік, затвердженої Указом Президента України від 10 квітня 2019 року № 117/2019; Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020», схваленої Указом Президента України від 12 січня 2015 року № 5/2015, Указу Президента України від 30 вересня 2019 року №722/2019 «Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року», тощо.</p>			<p>д.ю.н., професор, р, Пилипчук В.Г.</p>	01.201	12.2022	<p>Опрацювання проблем, пов'язаних з питаннями правового регулювання суспільних відносин в процесі належного захисту прав, свобод і безпеки людини в умовах виникнення сучасних викликів і загроз в інформаційній сфері.</p> <p>Анотований звіт за темою.</p> <p>Монографія, науково-методичні матеріали, наукові статті, збірники. <i>(Згідно результативних показників виконання бюджетної програми 6581040 на 2021 рік НДПП)</i></p> <p>Підготовка пропозицій до законів України щодо захисту персональних даних, прав і безпеки людини в інформаційній сфері.</p>
----	--	--	--	--	---	--------	---------	---

		<p><i>Завдання роботи:</i></p> <p>1) аналіз актуальних проблем, пов'язаних із впливом стрімкого становлення і розвитку складових інформаційного суспільства і формуванням принципово нових суспільних відносин у різних сферах життєдіяльності людини, суспільства і держави, на забезпечення прав, свобод і безпеки людини в інформаційній сфері, які потребують належного теоретичного опрацювання і правового забезпечення;</p> <p>2) систематизація та опрацювання актуальних проблем, пов'язаних з питаннями правового регулювання суспільних відносин щодо захисту прав, свобод і безпеки людини з урахуванням сучасних викликів і загроз в інформаційній сфері;</p> <p>3) вивчення законодавства Європейського Союзу і досвіду країн-членів ЄС щодо забезпечення прав, свобод і безпеки людини в умовах становлення і розвитку інформаційного суспільства;</p> <p>4) систематизація та підготовка пропозицій щодо правового забезпечення та удосконалення системи захисту прав, свобод і безпеки людини в умовах становлення інформаційного суспільства, євроінтеграції та інформаційної агресії проти України.</p>				8		
2.	<p>«Організаційно-правові й технологічні засади розвитку системи нормативно-правової інформації та парламентського контролю в умовах цифровізації»,</p> <p>№ 0121U100234, експертний висновок НАН України від</p>	<p>Відповідає Переліку пріоритетних тематичних напрямів наукових досліджень і науково-технічних розробок на період до 2021 року, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 7 вересня 2011 р. № 942; Основним науковим напрямом та найважливішим проблемам фундаментальних досліджень у галузі природничих, технічних і гуманітарних наук Національної академії наук України на 2019–2023 роки; Пріоритетним науковим напрямом фундаментальних досліджень у галузі держави і права Національної академії</p>			<p>д.т.н., професор.</p> <p>Ланде Д.В.</p>			<p>Анотований звіт за темою.</p> <p>Монографія, науково-методичні матеріали, наукові статті, збірники. <i>(Згідно результативних показників виконання бюджетної програми 6581040 на 2021 рік НДПП)</i></p> <p>Пропозиції щодо внесення необхідних змін до існуючих нормативно-правових актів, які</p>

14.09.2020р. №121/29-3	<p>правових наук України на 2019 – 2023 роки; державним пріоритетам, визначеним у Середньостроковому плані пріоритетних дій Уряду до 2020 року та Плані пріоритетних дій Уряду на 2019 рік, затверджених розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18.12.2018 р. № 1106-р., Законам України від 2.09.2014 р. «Про ратифікацію Додаткового протоколу до Європейської хартії місцевого самоврядування на право участі у справах органу місцевого самоврядування» та від 17.06.2014 р. «Про співробітництво територіальних громад»; Постанові КМУ від 6.08.2014 р. № 385 «Про затвердження Державної стратегії регіонального розвитку на період до 2020 року»; Розпорядженню КМУ від 01.04.2014 р. № 333-р «Про схвалення Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні»; Постанові Верховної Ради України від 03.07.2014 р. № 1565-VII «Про ухвалення Рекомендацій парламентських слухань на тему: «Законодавче забезпечення розвитку інформаційного суспільства в Україні»; Програмі інформатизації законотворчого процесу у Верховній Раді України на 2012-2017 роки та заплановані нею заходи (затвержені Постановою Верховної Ради України № 5096-VI від 05.07.2012 р.), Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 21.11.2007 р. № 1035-р «Про схвалення Концепції сприяння органами виконавчої влади розвитку громадянського суспільства»; від 05.04. 2012 р. № 220-р. План дій з впровадження в Україні Ініціативи «Партнерство «Відкритий Уряд»; від 15.05. 2013 р. № 386-р. «Про схвалення Стратегії розвитку інформаційного суспільства в Україні»; від 22.09.2016 р. № 688-р «Деякі питання реалізації Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні»; від 22.09.2016 р. № 686-р «Деякі питання приєднання до Міжнародної хартії відкритих даних»; від 23.01.2019 р. № 77-р. «Про затвердження плану заходів з реалізації нового етапу реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні на 2019-2021 роки»; від 24.04.2019 р. № 280-р. «Розподіл обсягу субвенцій з державного бюджету</p>				01.2021	12.2025	<p>регулюють діяльність Верховної Ради України та її комітетів, органів місцевого самоврядування з метою забезпечення ефективного здійснення парламентського контролю в умовах децентралізації влади</p> <p>У межах можливості, розробка дослідної моделі (прототипу) організаційно-програмного комплексу парламентського контролю.</p> <p>Інформаційне супроводження та формування у взаємодії з Управлінням комп'ютеризованих систем Апарату Верховної Ради України БД «Законодавство».</p>
------------------------	---	--	--	--	---------	---------	---

		<p>місцевим бюджетам на формування інфраструктури об'єднаних територіальних громад у 2019 році».</p> <p><i>Завдання роботи:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Аналіз характеру, спрямованості та повноти інформаційних потоків правової інформації в умовах здійснення децентралізації влади; 2. Визначення правових проблем здійснення парламентського контролю та подальшого розвитку системи нормативно-правової інформації; 3. Розробка моделі взаємоспрямованих інформаційних потоків під час здійснення нормотворчої, законотворчої та законодавчої діяльності ланцюгів «Верховна Рада України – орган місцевого самоврядування», «комітет Верховної Ради України – комітет Верховної Ради України»; 4. Оцінка ризиків та загроз під час здійснення обороту інформації у ході нормотворчої, законотворчої та законодавчої діяльності; 5. Пошук організаційно-правових методів та засобів забезпечення кібербезпеки здійснення обороту інформації у ході нормотворчої, законотворчої та законодавчої діяльності; 6. Розробка та апробація робочої моделі парламентського контролю в умовах цифровізації; 7. Формування і контентний аналіз змісту електронних баз даних нормативно-правових актів в галузі держави і права, як основи створення національної інтегрованої системи нормативно-правових актів в Україні; 8. Встановлення правових проблем здійснення парламентського контролю та подальшого розвитку системи нормативно-правової інформації. 						
3.	<p>«Теоретичні та організаційно-правові основи забезпечення кібербезпеки об'єктів критичної</p>	<p>Відповідає Переліку пріоритетних тематичних напрямів наукових досліджень і науково-технічних розробок на період до 2021 року, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 7 вересня 2011 р. № 942; Основним науковим напрямом та</p>			<p>д.ю.н., професор</p>			<p>Напрацювання концептуальних, науково-методичних і організаційно-правових підходів до побудови системи захисту об'єктів критичної</p>

<p>інфраструктури та системи управління кризовими ситуаціями в умовах цифрової трансформації»</p> <p>№ _____ У _____, експертний висновок НАН України від _____ № _____</p>	<p>найважливішим проблемам фундаментальних досліджень у галузі природничих, технічних і гуманітарних наук Національної академії наук України на 2019–2023 роки; Пріоритетним науковим напрямом фундаментальних досліджень у галузі держави і права Національної академії правових наук України на 2019 – 2023 роки; державним зобов'язанням щодо адаптації законодавства України до законодавства країн Європейського Співтовариства, що започатковано було Угодою про партнерство і співробітництво між Україною і Європейськими Співтовариствами та їх державами-членами від 14.06.1994 р., а також переліку завдань, окреслених в Указах Президента України «Про затвердження Стратегії інтеграції України до Європейського Союзу» від 11.06.1998 р. та «Про Програму інтеграції України до Європейського Союзу» від 14.09.2000 р.; положенням рішення Ради національної безпеки і оборони України від 27 січня 2016 року «Про Стратегію кібербезпеки України», введеного в дію Указом Президента України від 15 березня 2016 року №96/2016 та рішенням Ради національної безпеки і оборони України від 28 квітня 2014 року «Про заходи щодо вдосконалення формування та реалізації державної політики у сфері інформаційної безпеки України», введеного в дію Указом Президента України № 449/2014 від 1 червня 2014 року, Закону України від 5.10.2017 року № 2163 «Про основні засади забезпечення кібербезпеки України»; Закону України від 7.09.2005 «Про ратифікацію Конвенції про кіберзлочинність», Постанови Кабінету міністрів України від 9 жовтня 2020 р. № 943 «Деякі питання об'єктів критичної інформаційної інфраструктури»; Постанови Кабінету Міністрів України № 518 від 19 червня 2019 року «Про затвердження Загальних вимог до кіберзахисту об'єктів критичної інфраструктури», а також пріоритетним завданням та заходам Річної національної програми під егідою Комісії Україна – НАТО на 2021 рік, затвердженої Указом Президента України від 11 травня 2021 року № 189/2021.</p>			<p>Довгань О.Д.</p>		<p>інфраструктуру та управління кризовими ситуаціями в процесі цифрової трансформації, з урахуванням правової, соціально-філософської та методологічної складових, акцентованих на забезпеченні безпеки людини, суспільства, держави на тлі реальності, що трансформується.</p> <p>Анотований звіт за темою.</p> <p>Монографія, чи посібник, наукові статті, збірники. (Згідно результативних показників виконання бюджетної програми 6581040 на 2022 рік ДНУ ШБП НАПрН України)</p> <p>Науковий супровід, розробка пропозицій та рекомендацій щодо нормативно-правових актів України, в частині тематики наукового дослідження.</p>
--	---	--	--	-------------------------	--	---

		<p><i>Завдання роботи:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - узагальнення та систематизація теоретичних основ захисту критичної інфраструктури та системи управління кризовими ситуаціями в процесі цифрової трансформації кібербезпеки; - дослідження зарубіжного досвіду захисту критичної інфраструктури та системи управління кризовими ситуаціями в процесі цифрової трансформації кібербезпеки і виявлення оптимальних напрямів його адаптації до національної практики; - аргументація концепції державної політики захисту критичної інфраструктури та системи управління кризовими ситуаціями в процесі цифрової трансформації кібербезпеки; - удосконалення методичних засад аналітичного забезпечення захисту критичної інфраструктури та системи управління кризовими ситуаціями в процесі цифрової трансформації кібербезпеки; - визначення напрямків підвищення ефективності організаційно-правових механізмів забезпечення кібербезпеки об'єктів критичної інфраструктури; - визначення форми міжвідомчої та державно-приватної взаємодії у процесі захисту національної критичної інфраструктури; - обґрунтування концептуальних підходів формування системи правового регулювання суспільних відносин, що виникають у процесі захисту національної критичної інфраструктури та розробка нормативно-правових засад забезпечення кібернетичної безпеки в умовах створення і використання державної критичної інформаційної інфраструктури; - дослідження зарубіжних правових та технологічних підходів у сфері створення і використання критичної інформаційної інфраструктури (на прикладі США, Великобританії і Канади); - дослідження підходів, що застосовуються міжнародними організаціями (ООН, Європейський союз) у сфері забезпечення безпеки критичної інформаційної інфраструктури; - оцінка стійкості функціонування національної критичної інформаційної інфраструктури; - визначення і систематизація викликів, загроз та ризиків, що виникають при створенні та використанні критичної інформаційної інфраструктури в Україні. 				01.202 2	12.2025	
--	--	---	--	--	--	-------------	---------	--

4.	<p>Правове забезпечення застосування цифрових технологій в умовах трансформації суспільства</p> <p>№0119 U003166</p> <p>експертний висновок НАПрН України від 03.07.2019 р.</p> <p>№ 5 (лист від 17 липня 2019р №121/51)</p>	<p>Відповідає Переліку пріоритетних тематичних напрямів наукових досліджень і науково-технічних розробок на період до 2021 року, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 7 вересня 2011 р. № 942; Основним науковим напрямом та найважливішим проблемам фундаментальних досліджень у галузі природничих, технічних і гуманітарних наук Національної академії наук України на 2019–2023 роки; Пріоритетним науковим напрямом фундаментальних досліджень у галузі держави і права Національної академії правових наук України на 2019 – 2023 роки; державним пріоритетам визначених у Середньостроковому плані пріоритетних дій Уряду до 2020 року та Плані пріоритетних дій Уряду на 2019 рік, затверджених розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18.12.2018р. № 1106-р., Державним зобов'язанням щодо адаптації законодавства України до законодавства країн Європейського Співтовариства, відповідно до Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, ратифікованою 16.09.2014 р. Верховною Радою України, Основним науковим напрямом фундаментальних досліджень у галузі природничих, технічних і гуманітарних наук Національної академії наук України на 2019 –2023 роки, <i>схвалених постановою Президії НАН України від 30.01.2019р. № 30</i>, Пріоритетним науковим напрямом фундаментальних досліджень у галузі держави і права Національної академії правових наук України на 2019 – 2023 роки, затвердженим постановою Бюро президії Національної академії правових наук України від 28 грудня 2018 року № 143/4-Б. Робота спрямована на наукове забезпечення виконання організаційно-правових заходів, Концепцію розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018 – 2020 роки, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17 січня 2018 р. № 67-р., а також пріоритетних завдань та заходів</p>			<p>д.ю.н., с.н.с.</p> <p>Баранов О.А.</p>	<p>01.202 0</p>	<p>12.2023</p>	<p>Дослідження явища та вивчення особливостей використання цифрових технологій у різних сферах життєдіяльності людини, суспільства і держави</p> <p>Анотований звіт за темою.</p> <p>Статті, збірники. <i>(Згідно результативних показників виконання бюджетної програми 6581040 на 2021 рік НДПП)</i></p> <p>Підготовка пропозиції до окремих нормативно-правових актів України в інформаційній сфері (закон України «Про захист персональних даних», «Про авторське право та суміжні права», «Про телекомунікації», «Про радіочастотний ресурс України») в частині тематики наукового дослідження.</p>

		<p>Річної національної програми під егідою Комісії Україна - НАТО на 2019 рік, затвердженої Указом Президента України від 10 квітня 2019 року № 117/2019.</p> <p><i>Завдання роботи:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1) дослідження явища та вивчення особливостей використання цифрових технологій у різних сферах життєдіяльності людини, суспільства і держави; 2) визначення правових аспектів ризиків та бар'єрів щодо впровадження цифрових технологій; 3) формування системи моделей типових правовідносин за умови використання цифрових технологій; 4) опрацювання теоретико-методологічних засад правового забезпечення застосування цифрових технологій; 5) систематизація пропозицій щодо розвитку правового регулювання суспільних відносин в окремих сегментах використання цифрових технологій; 						
5.	<p>Теоретичні та інформаційно-правові засади забезпечення національної безпеки</p> <p>в умовах євроінтеграції України, № 0117U007744,</p> <p>експертний висновок НАН України від 10.07.2017р. №121/56</p>	<p>Відповідає Переліку пріоритетних тематичних напрямів наукових досліджень і науково-технічних розробок на період до 2021 року, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 7 вересня 2011 р. № 942; Основним науковим напрямом та найважливішим проблемам фундаментальних досліджень у галузі природничих, технічних і гуманітарних наук Національної академії наук України на 2019–2023 роки; Пріоритетним науковим напрямом фундаментальних досліджень у галузі держави і права Національної академії правових наук України на 2019 – 2023 роки; державним пріоритетам визначених у Середньостроковому плані пріоритетних дій Уряду до 2020 року та Плані пріоритетних дій Уряду на 2019 рік, затверджених розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18.12.2018р. № 1106-р., державним зобов'язанням щодо адаптації законодавства України до законодавства країн Європейського Співтовариства, які було започатковано Угодою про партнерство і співробітництво між Україною</p>			<p>д.ю.н., доцент</p> <p>Доронін І.М.</p>			<p>Вивчення історико-правових засад становлення і розвитку системи забезпечення національної безпеки України з урахуванням зміни геополітичних процесів навколо нашої держави, аналіз правових, політичних, організаційних та інформаційних аспектів формування і реалізації державної політики у цій сфері та її законодавчого забезпечення</p> <p>Пропозиції з питань правового та інформаційного забезпечення у сфері національної безпеки, розвитку суб'єктів</p>

і Європейськими Співтовариствами та їх державами-членами від 14 червня 1994 року, у подальшому реалізовано на виконання завдань, визначених Указом Президента України від 24 лютого 1998 року № 148/98, Стратегією інтеграції України до Європейського Союзу, затвердженої Указом Президента України від 11 червня 1998 року № 615/98, у розвиток задач, які було встановлено постановою Верховної Ради України від 13 березня 2014 року № 874-VII «Про підтвердження курсу України на інтеграцію до Європейського Союзу та першочергові заходи у цьому напрямі». Робота спрямована на наукове забезпечення виконання організаційно-правових заходів Закону України «Про національну безпеку України», а також пріоритетних завдань та заходів Річної національної програми під егідою Комісії Україна - НАТО на 2019 рік, затвердженої Указом Президента України від 10 квітня 2019 року № 117/2019.

Завдання роботи:

- 1) опрацювання теоретико-правових проблем регулювання суспільних відносин у сфері національної безпеки в умовах виникнення і трансформації сучасних викликів і загроз національним інтересам та євроінтеграції України;
- 2) вивчення історико-правових засад становлення і розвитку системи забезпечення національної безпеки і складових сектору безпеки України з урахуванням зміни геополітичних процесів навколо нашої держави, аналіз правових, політичних, організаційних та інформаційних аспектів формування і реалізації державної політики у цій сфері та її законодавчого забезпечення;
- 3) дослідження теоретико-правових засад формування і розвитку систем міжнародної, регіональної (субрегіональної) і національної безпеки та відповідного досвіду країн-членів Європейського Союзу і НАТО щодо забезпечення колективної безпеки в сучасних умовах

01.2018

12.2022

сектору безпеки і стратегічних комунікацій та удосконалення чинного законодавства в умовах трансформації систем міжнародної, європейської і національної безпеки та ведення гібридної війни проти України.

Анотований звіт за темою.

Монографії, статті, збірники.
(Згідно результативних показників виконання бюджетної програми 6581040 на 2021 рік НДПП)

Участь у підготовці та опрацювання проєктів законів України «Про Державне бюро військової юстиції України», «Про внесення змін до Закону України «Про судоустрій і статус суддів (щодо військової суддів)».

становлення інформаційного суспільства;

4) систематизація та підготовка пропозицій щодо удосконалення правових основ забезпечення національної безпеки в умовах євроінтеграції України, з урахуванням сучасної геополітичної ситуації та ведення інформаційної війни проти України.